

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

13. ČÍSLO / XXX. ROČNÍK

16 Kč • 0,86 €

3. DUBNA 2022

Z obsahu:

**Bůh dává rodičům sílu
k doprovázení dětí
v nesnázích**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 26. ledna 2022,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

**Blahoslavená Marie
Assumpta Pallotiová**

Libor Rösner
- strana 4 -

**Tajemství smrti
a vzkříšení (6)**

Joseph Ratzinger -
Benedikt XVI.
- strana 5 -

**Rozjímání užitečná
pro náš duchovní boj (5)**

P. Louis de Ponte SJ
- strana 6 -

**„Neposkrvněné Srdce
musí spasit Rusko“**

P. Lect. PhDr. Štěpán
Maria Filip OP, Th.D.
- strana 8 -

**Utrpení musíme dát
hlubší smysl, skrze bolest
pochopíme málo (1)**

- strana 10 -

**Poslední český král
blahoslavený Karel I. (1)**

Jana Balharová
- strana 11 -

100. výročí úmrtí bl. Karla Rakouského (17. 8. 1887 - 1. 4. 1922)

Poslední habsburský císařský pár na snímku z roku 1911

Bůh dává rodičům sílu k doprovázení dětí v nesnázích

Katecheze papeže Františka při generální audienci 26. ledna 2022, Řím, aula Pavla VI.

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dnes bych se rád zaměřil na postavu svatého Josefa jako *muže, který sní*. V Bibli, stejně jako v kulturách starověkých národů, byly sny považovány za prostředek, skrze který se zjevoval Bůh (srov. Gn 20,3; 28,12; 31,11.24; 40,8; 41,1-32; Nm 12,6; 1 Sam 3,3-10; Job 33,15). Sen symbolizuje duchovní život každého z nás, onen vnitřní prostor, který je každý z nás povolán pěstovat a střežit,

kde se Bůh projevuje a často k nám promlouvá. Musíme však také říci, že v každém z nás není jen hlas Boží. Máme v sobě mnoho dalších hlasů. Jsou to například hlasy našich obav, minulých zkušeností a nadějí; ale také hlas zlého, který nás chce oklamat a zmást. Proto je důležité umět rozpoznávat Boží hlas uprostřed ostatních hlasů. Josef ukazuje, že dokáže pěstovat potřebné mlčení, a především se umí správně rozhodnout na základě slova, s nímž se k němu Pán v nitru obrací.

Prospěje nám, když se dnes podíváme blíže na čtyři sny, o nichž mluví evangelium a ve kterých Josef figuruje, abychom pochopili, jak se stavět k Božimu zjevení. Evangelium nám vypráví o čtyřech Josefových snech.

V prvním snu (srov. Mt 1,18-25) anděl pomáhá Josefovi vyřešit dramatickou situaci, v níž se ocitá, když se dozví o Mariině těhotenství: „Neboj se vzít k sobě svou

Pokračování na str. 13

Podle připomínky papeže Benedikta XVI. Vykupitelem lidského pokolení je ukřižovaný Pán Ježíš, a nikoliv ti, kdo ho křižovali. (str. 5-6) Papež pokračuje: „Svět je vykoupen Boží trpělivostí, a lidskou netrpělivostí je pustošen.“ Poselství nejen pro dobu postní... A není jen tak ledajaké! Pro katolického křesťana tvoří jádro jeho víry. Vzpomeňme jen na jednu ze šesti základních pravd víry: Bůh Syn se stal člověkem, aby nás svou smrtí na kříži vykoupil a na věky spasil. Žel, někdy se až zlomyslně zdůrazňuje, že nebyť těch, kteří Pána křižovali, nebylo by spásy. Ale Pán Bůh přece naši spásu chce a svého Syna-Vykupitele zaslíbil již po prvním hříchu člověka v ráji! A protože je Bohem vševědoucím, již při svém zaslíbení věděl, jakým způsobem duše lidí zachrání. Tedy naše spása je čistě jen z Boží vůle, zdarma nám umožněná z jeho nekonečné lásky k nám. Ve druhé polovině postní doby můžeme rozjímat právě nad tímto nezměrným Božím darem Syna a nad tím, jak ho člověk každým svým hříchem znehodnocuje a stává se ho nehodným. Nezbyvá pak, než aspoň zpytovat své vlastní svědomí...

Tváří v tvář všem válkám ve světě, zvláště pak té, která není od našich hranic zase tak daleko, před námi vystupují příklady státníků a politiků, kteří v minulosti usilovali v dobách válečných o mír, jak jen to bylo možné. Jedním z nich byl i poslední český král, bl. Karel Rakouský. (str. 11-13) Letos jsme si připomněli

Editorial

100. výročí jeho úmrtí, což poněkud symbolicky vzbuzuje myšlenky na to, jak by on řešil současné konflikty. V každém případě v osobě bl. Karla nacházíme přínejmenším přímluvce u Pána Boha za mír ve světě, v Evropě, na Ukrajině... Poznat blíže jeho život a znemožněné snahy a touhy po pokojném světě v křesťanském duchu je právě v této době více než užitečné.

Prorocky aktuálním je v těchto dnech zjevení Panny Marie ve Fatimě, a to v souvislosti s Ruskem a vítězstvím Mariina Neposkvrněného Srdce. (str. 8-9) Nejde však jen o zdánlivě formální záležitost výslovného zasvěcení Ruska, jakkoliv duchovně podstatnou. Stále totiž musíme být pamětlivi toho, že Pán nám dává i další, osobní prostředky spásy a míru: zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, svatá zpověď, mše svatá a úcta k eucharistickému Kristu, modlitba - zvláště růžencem, obětí. Prostředky prosté a zdánlivě nepatrné, leč velmi účinné. A neslouží jen k vlastní spáse, nýbrž mohou zástupně - a zvláště ve spojení se smírnou obětí a smírným svatým přijímáním - pomoci k obrácení druhých lidí, ke změně smýšlení lidské společnosti, k jejímu přimknutí se k Pánu Bohu, k přijetí jeho lásky do lidských srdcí a k jejímu šíření se ve světě. Tak lze dojít i ke konečnému míru, který je Božím darem, odměnou

za návrat do jeho otcovského domu (viz minulé číslo Světla) a k životu podle jeho svatě vůle, podle jeho řádu, jenž je jediným trvalým zdrojem pravého štěstí.

Nutno však jedním dechem dodat, že i když Pán Bůh kajícího neodsoudí pro jeho hřích, je vždy důležitý ještě druhý krok - ze strany člověka: „Jdi a už nehřeš!“ A proto nestačí jen usilovat a prosit Pána Boha o mír ve světě, ale především - jak nyní často zdůrazňujeme - o obrácení hříšníků, zvláště těch zatvrzelých. Spolu s jejich obrácením pak přijde i mír, neboť v kterém srdci vládne Trojjediný Bůh, z toho srdce vychází láska a pokoj, které proměňují svět. Pro upevnění takového obrácení je pak potřebné prosit rovněž o milost vytrvalosti v dobrém, čili o milost setrvat v milosti Boží posvěcující.

Vůbec pochopit smysl lidského utrpení, které nám v hrůzostrašných obrazech denně představují média a sociální sítě, je možné jen tehdy, když svou mysl přeneseme do nadpřirozené sféry - ke Stvořiteli, Vykupiteli a Utěšiteli - a když sami vlastní utrpení přijmeme a obětujeme. (str. 10-11) Využijme postní doby k obnovenému úsilí spojit se v pokoře s Kristem, který trpěl pro naše hříchy - a pochopíme...

Pro vše, co je dobré pro naši duši a pro spásu jiných, nechť jsou pak směrůvkou slova bl. Marie Assumpty Palloťové (str. 4-5): „Vše pro nebe, cožpak jsme se nenarodili proto, abychom se stali svatými?“

Daniel Dehner

Hledáš-li Pána, musíš za ním do jeho samoty. Odešel na své zamilované místo v Getseman-ském sadu, aby zde celou noc v modlitbě rozmlouval se svým Otcem. To je způsob jeho odpočinku. Za úsvitu však už je opět tam, kde ho čeká lid, aby poslouchal jeho nauku. I tvoje místo je právě zde. Neměl by ses na naslouchání Slovu připravovat podobně, jako se Slovo připravuje ke svému hlásání?

Ale dnes se jeho odpůrci hned ráno postarají o neplánované zpestření Pánovy katecheze. Prodírají se bezohledně usebraným zástupem a vlečou s sebou ženu, kterou vyslídili při hříchu. Postavili ji přede všemi na pranýř. Neměl bys na jejím místě stát ty sám? Nebo si myslíš, že není nic, z čeho bys mohl být obviněn? Můžeš-li, podívej se na sebe očima těch, kteří jsou kolem tebe. Nelekej se zrcadla, které ti ukáže to, co sám nechceš vidět. Dej promluvit těm, které svým jednáním přehlížíš, ponižuješ, zraňuješ, aniž na to myslíš. Nechej se obžalovat těmi, které zneužíváš, i těmi, na kterých nepřipustně lpíš, podívej se na zakořeněné zvyky, jimiž škodíš sobě i druhým. Aspoň jednou poslouchej ty, kteří tě *přistihli při činu*, a snaž se zadržet svou podrážděnost, nic nevysvětľuj a nevymlouvej se. Výmluv, vytáček a sebeklamů už bylo dost. Pochop, že nemá smyslu bránit se pravdě, i když je tvrdší, než jsi čekal. Svátky, kdy se máš zrodit jako nový člověk, jsou přede dveřmi. Dobře se podívej na starého člověka, kterého musíš bezpodmínečně svléci. Prožíváš-li to neolibě jako své zahanbení, uvědom si, že to jen odkládáš masku, za kterou ses chtěl skrývat před druhými a především před sebou.

Nejsou tu jen žalobci, máš před sebou i svého Soudce. Zdá se, jako by ho odůvodněné žaloby nezajímaly. Víš, proč mlčí a píše si do písku? Protože kdyby se přidal k žalobcům, jejich obvinění by mohla vyblednout před tím, čím ses provinil proti němu ty a z čeho by tě právem mohl obžalovat on sám. A přece nevystupuje proti tobě ani jako žalobce, ani jako soudce. Stal se tvým obhájcem. Dokud je u tebe, nemusíš se bát, nikdo se neodvážá hodit po tobě kamenem. Dodej si odvahy. Jak postupně přiznáváš před sebou i před ním pravdu a nic než pravdu, žalobci jeden po druhém odcházejí.

Nový začátek

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Jdi a už nehřeš!

Zůstáváš tu nakonec sám tváří v tvář svému Pánu. Přesvědčíš se, že nechceš *vzpomínat na věci minulé, nedbá na to, co se stalo*. Vidí dále než ty i všichni tvoji žalobci. Tvoje minulost ho zajímá pouze jako něco, s čím se máš se vši rozhodností rozejít. Nemyslí na tvůj soud, ale na tvé uzdravení. Připrav se pokorně na jeho výrok: je více než spravedlivý, je milostivě příznivý: *Neodsuzuj tě*. Ale není bez podminek. Neznamená to, že je všechno zase v pořádku a že můžeš dále pokračovat jako dosud. Ježíšův konečný ortel tě zavazuje: **Jdi a už nehřeš.**

K čemu by ti bylo Ježíšovo odpuštění, kdyby ti nepřipravil novou budoucnost? Dostals nedocenitelný dar: místo v propasti ocitáš se na prahu nového života. Jak s ním naložíš? Není možné docenit zázrak odpuštění, dokud si nejsme plně vědomi, čemu jsme tím unikli. Ať ti k tomu poslouží Izaiášova vzpomínka na velký exodus. Ten obdivuhodný pochod Izraelitů, kteří sestoupili až na dno moře, aby vyšli z otroctví, zdrcující záhuba nepřátel a vlny, které pohltily jejich přesilu, vozy i s *koňmi a jezdci*, to všechno není o nic větší a velkolepější než osvobozující pochod, kterým ty sám procházíš při svém očištném obrácení. Souhlasíš-li bezvýhradně, aby vlny upřímné lítosti pohltily tvoji minulost, tvoje otroctví a tvoje nepřátele, budou i na tvé cestě následovat další Boží divy a zázraky. Nedej se zmýlit tím, že zatím vidíš před sebou jen poušť. Dívej se vpřed zrakem víry a bezmezné důvěry: *Již vzchází před tebou nové věci, což to nepoznáváš?* Tvůj Pán ti *vytváří stezky a cestu pouští*, svádí do tvé dosavadní pustiny celou řeku svých milostí, aby tě bohatě *napojil*. Vždyť jsi celý jeho, *stvořil si tě pro sebe, abys hlásal jeho chválu*.

Jdi a promluv si o svém obrácení s apoštolem, který byl před svým obrácením také *nepřítelem* Ježíše Krista, ale pak *pro něho se všeho zřekl*. I ty máš všechny důvody, abys *ve srovnání s nesmírně cenným poznáním Ježíše Krista všechno ostatní považoval za škodu*. Všechna ta náhradní

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 43,16–21

Tak praví Hospodin, který vytvořil v moři cestu, v mocných vodách stezku, který (k soudu) vyvedl vozy i koně, vojsko i silné reky; všichni spolu leží, již nevstanou, jako knot zhasli, dohořeli: „Nevzpomínejte na věci minulé, neďte na to, co se dávno stalo! Hle, činím věci nové, teď již vzchází, což to nepoznáváte? Cestu vytvořím na stepi a stezky na poušti. Divoká zvěř mě oslaví, šakalové a pštrosi, že jsem dal vodu na stepi, řeky na poušti, abych napojil svůj lid, svého vyvoleného, lid, který jsem stvořil pro sebe, který bude hlásat mou chválu.“

2. čtení – Flp 3,8–14

Bratři! Všecko považuji za škodu ve srovnání s oním nesmírně cenným poznáním Ježíše Krista, svého Pána. Pro něj jsem se toho všeho zřekl a považuji to za bezcenný brak, abych mohl získat Krista a byl s ním spojen; nemám přece vlastní spravedlnost, která se získá zachováním Zákona, ale tu, která se dává tomu, kdo věří v Krista, totiž tu, která přichází od Boha a spočívá na víře. Tak na sobě poznám Krista i moc jeho zmrtvýchvstání a účast v jeho utrpení; a protože umřel on, i já mu chci být v tom podobný. Potom, jak doufám,

Dokončení na str. 10

potěšení, která tě od něho odváděla, nejsou nic víc než *bezcenný brak*. Zanechej proto nejen svých hříchů, ale i všeho, co tě k nim vedlo. Nedbej na to, co je za tebou, a nechej se *uchvátit Ježíšem Kristem*, abys poznal na sobě jeho moc. Opravdové obrácení znamená stávat se mu *podobným* v jeho oběti, to znamená *mít účast v jeho utrpení*. K tomu tě *Bůh povolal skrze Ježíše Krista*.

Od tvé proměny Pán očekává, že si jí nemůže nevšimnout pohanský svět. Při setkání s tebou má uznat: *Velkou věc s ním udělal Pán.*⁽¹⁾ Co tedy odpovíš?

Pane Ježíši, *změň můj život, jako se mění údolí na jihu země.*⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Ž 126,3; ⁽²⁾ srov. Ž 126,4.

Blahoslavená Marie Assumpta Pallotiová

Z lidského hlediska byl její život na jednu stranu docela obyčejný, na stranu druhou nepochopitelný v jejím rozhodnutí vypravít se na opačný konec světa a svědčit tam slovem i skutky o Pánu Bohu. Z hlediska Božího však šlo o neobyčejnou ženu, plnou lásky a pokoje, které předávala dál. Odumřela světu, aby mohla, sama maličká, žít pro Boha a jeho maličké. Když papež Pius XI. poprvé hovořil ve Vatikánském rozhlasu, vyhlásil dekret o heroičnosti ctností Marie Assumpty. Mimo jiné řekl: „Sestra Marie Assumpta, služebnice Boží, je nám dána jako příklad Boží moudrosti k zahanbení moudrosti tohoto světa. Malá Assumpta, velká misionářka.“

Assumpta Marie byla nejstarším dítětem Ludvíka a Eufrasie Pallotiových. Už někdy ve svých jedenácti letech musela tvrdě pracovat, aby chudobným rodičům přinesla pár lir na skrovné živobytí a péči o další čtyři mladší potomky. Nosila těžké kameny a maltu zedníkům, později pomáhala místnímu krejčímu. O chudobě rodiny svědčí skutečnost, že ji její matka 20. srpna 1878 neprodila v Castel di Croce, kde s manželem žili, nýbrž ve svém rodném Force, kde patrně využívala přece jen lepšího zázemí svých rodičů.

Z neznámých důvodů byla Assumpta Marie biřmována již ve svých dvou letech. Bezesporu na ni měla tato svátost blahodárný vliv. Odmala si pěstovala blízký vztah k Panně Marii a dle její výzvy „udělejte vše, co vám řekne“ se snažila věrně zachovávat Ježíšova evangelní naučení. „Marii jsem se naučila milovat, jakmile jsem se naučila modlit Zdravas,“ přiznala později. Dost možná je s tím spojena také její touha po řeholním hábitu, která ji provázela rovněž odmala, leč vinou velké chudoby se musela smířovat s tím, že tato touha nedojde svého naplnění – nemohla by totiž do kláštera přinést věno. Nicméně neustávala v modlitbách a skutcích umrtvování za tímto účelem, postila se a například si do postele dávala kameny, na kterých spávala.

V roce 1897 se na ni ale usmálo štěstí. Do Force, kam se mezitím přestěhovali, zavítal ze samotného Říma prelát jménem Canestri. Assumpta Marie si dodala odvahy a zeptala se jej, co si má počít. Canestri jí slíbil pomoc a svůj slib dodržel – v Římě našel kongregaci, které ne-

vadilo, že posílí její řady s prázdnými rukama. V roce 1898 tak mohla Assumpta Marie vstoupit k františkánkám misionářkám Mariiným. Dokonce si na vlastní žádost mohla ponechat své křestní jméno, jen v obráceném pořadí – odted' byla Marií Assumptou.

Blahoslavená Marie Assumpta Pallotiová

Po noviciátě v Grottě Ferratě složila v roce 1900 časné sliby a dva roky poté putovala do Florencie, kde pomáhala v prádelně, pracovala na zahradě a pečovala o nemocné. V listopadu roku 1903 napsala Marie Assumpta rodičům v dopise i tuto větu: „Prosím Pána o milost, aby dal světu poznat čistotu úmyslu, jenž spočívá v dělání všeho z lásky k Bohu včetně těch nejobyčejnějších věcí.“

Tato věta odpovídala jejimu celkovému nastavení – nežila ničím velkým, epochálním, všimla si nejobyčejnějších věcí, poznávala Boží přítomnost v nejnepatrnějším stvoření, pouštěla Boha do každíčkého svého úkonu, který skutečně prováděla se srdcem prochnutým láskou ke Stvořiteli.

Láska a pokora provázela každé její počínání, stejně jako trpělivost, vnitřní pokoj a vyrovnanost. Ještě ve Florencii dokázala například svou trpělivostí a vlivností přimět na smrt nemocnou popudlivou spolusestru k přijetí trudného údelu, aby se proti němu nebouřila, smířila se s Bohem a celou komunitou, jakož i radikálně změnila vnitřní nastavení.

Marie Assumpta žila nefalšovanou potřebou stávat se tou nejmenší. Středobodem jejího života byla Eucharistie, kterou si zamilovala od jejího prvního přijetí. „Ježíš mě nadechl svou krásou a opanoval mé srdce jednou provždy,“ vzpomínala na ten okamžik.

Když v roce 1904 složila sliby věčné, požádala o možnost odebrat se na misie do Číny. Opět jí představené vyšly vstříc, a tak mohla na sv. Josefa téhož roku odplout do Říše středu.

Nesmíme v této souvislosti zapomínat na to, že Čínou tehdy zmítalo povstání boxerů, které připravilo o život desítky katolíků. Jen sester františkánek misionářek Mariiných zahynulo během řádění boxerů sedm, zároveň spousta kněží a laiků. (Blíže jsme o této problematice pojednali ve Světle č. 26/2021.) Mariino rozhodnutí vyrazit na misie do této země se rovnalo bez nadsázky rozhodnutí vydat se do jámy lvové, vždyť misie byly v troskách, věřící vyvražďování, nebezpečí hrozilo na každém kroku. Když tyto i jiné skutečnosti vypočítával matce představené apoštolský vikář provincie Šen-si a sliboval případným adeptkám čínské misie jen nepohodlí, strádání a utrpení, odušila Marie Assumpta: „Jsem připravena k odplutí, zvláště k malomocným, chce-li to ode mne Ježíš. Nejsem toho hodna, ale pokud on chce, jsem připravena odplout.“ Její slova a skutky shrnul později během slavnostní beatifikace Pius XII.: „Když milujeme Krista, neznáme při našich obětech žádné hranice.“

Další pokračování (9) **Z dopisů sv. Františka Saleského sv. Janě Františce de Chantal** uveřejníme až v příštím čísle Světla.

Redakce

K cestě na východ Marii Assumptě i dalším sestřím poželhal při osobní audienci papež Pius X. (Později to bude on, kdo se bude zasazovat o to, aby byl zahájen proces Mariina blahorečení.) Po cestě je na moři přepadla silná bouře. Zmítala jejich plavidlem, každou chvíli hrozilo potopení. Jedna z řeholnic se s hrůzou v očích zeptala nápadně klidné Marie Assumpty, zda se nebojí. „*Ne, nemám se čeho bát. Je mi jedno, zdali dosáhnu svého cíle, anebo se utopím v moři. Děj se Boží vůle.*“

V květnu dorazily do vesnice Tung-eul-keu, kde se okamžitě začaly věnovat třem stovkám sirotků v tamním sirotčinci. Šlo o velice namáhavou činnost, do toho začal zanedlouho v okolí řadit tyfus. Hned zkraje mu podlehl dvě sestry, nakazily se jim i děti. Marie Assumpta pracovala zprvu v kuchyni, ve skrytosti, později působila po boku ostatních sester u dětí. Tak jako ony se takřka nezastavila, neustále byla v jednom kole. Starala se o děti, navzdory hroziící nákaze statečně ošetřovala nemocné, pracovala v kuchyni a konala různé domácí práce. Prožila zde i svého druhu duchovní krizi ve formě návalu skrupulí a vnitřních zkoušek. Postavila se jim čelem – zdvojnásobila své už tak velké umrtvování. A zvířela nad nimi.

Dne 19. března 1905, tedy přesně rok od vyplutí z Evropy, postihla zhoubná choroba i ji samotnou. Trápily ji vysoké horečky a navzdory krátkodobému zlepšení bylo jasné, že konec je neodvratný.

Zemřela 7. dubna. Poslední, co sestry mohly z jejích úst zaslechnout, bylo čínské zvolání: „*Eucharistie! Eucharistie!*“ Sestry shromážděné kolem jejího lůžka k modlitbě ucítily krátce předtím vůni fialek, jež vycházela z těla umírající. V domě přetrvávala ještě tři další dny a pro ně samotné i pro celou vísku to bylo jasné znamení svatosti sestry Marie Assumpty. Když byly v roce 1913 Mariiny ostatky exhumovány, aby mohla být převezena do Tai-Yu-an-Fou, zjistilo se, že jsou neporušené – vzdor tyfu, jenž způsobil její smrt, vzdor vlhké půdě, v níž byly uloženy.

„*Vše pro nebe, cožpak jsme se nenarodili proto, abychom se stali svatými?*“ říkala. Dne 7. listopadu 1954 tento důvod jejího narození stvrdil papež Pius XII., když ji zapsal do seznamu blahoslavených.

Tajemství smrti a vzkříšení (6)

Rozjímání k době postní a velikonoční

Ve znamení kříže

Bílá sobota nám může poukázat na ještě jinou stránku křesťanské zbožnosti, která nám možná v průběhu času vypadla z povědomí. Když se dnes při modlitbě podíváme na kříž, vidíme v něm většinou jen odkaz na dějinné utrpení Pána na Golgotě. Ale původ úcty ke kříži je jiný: křesťané se modlili obrácení na východ, ke znamení své naděje s úmyslem, že Kristus, pravé Slunce, vzejde nad dějinami – tedy ke znamení své víry v druhý příchod Pána. Kříž je na prvním místě úzce spojen s touto orientací modlitby na východ. Je současně znázorňován jako polní znak, který se nosil před králem v době jeho příchodu. Ve vyobrazení kříže dospěl právě začátek tohoto průvodu do středu těch, kdo se modlí. Tak je pro rané křesťanství kříž především znamením naděje, ne ani tak naklonění se k tomu, co bylo, jako spíše příklonění se k přicházejícímu Pánu. Samozřejmě tomuto křesťanství nechyběl, jak se s pokračujícím vývojem ukazovalo stále důležitější, zpětný pohled na to, co se stalo: proti všem útěkům do duchovní oblasti, proti dezinterpretaci Božího vtělení se musela bránit ohromující hýřivost lásky Boha, který kvůli ubohému tvorů – člověku – se sám stal člověkem – a jakým! Muselo se bránit svaté bláznovství lásky Boha, jenž nepronesl nějaké mocné slovo, nýbrž si zvolil cestu bezmoci, aby zahanbil náš sen po moci a překonal ho zevnitř.

Cesty k životu

Nezapomněli jsme na souvislost kříže s nadějí na jednotu směru kříže a jeho orientace k východu, na jednotu minulosti a budoucnosti v křesťanství? Duch naděje, jehož vydechují modlitby Bílé soboty, by měl proniknout celou naší křesťanskou bytostí. Křesťanství není jen náboženstvím toho, co se stalo v minulosti, nýbrž i toho, co nastane v budoucnosti. Jeho víra je zároveň nadějí, že Kristus není jen zesnulý a zmrtvýchvstalý, ale také ten, kdo přijde.

Pane, dej, ať toto tajemství naděje pronikne svou září do naší duše, dej, ať rozpo-

známe světlo, které vychází z tvého kříže, dej, ať jdeme jako křesťané dopředu vstříc dni, v němž vyjdeš jako slunce. Amen.

Budiz světlo

Modleme se: Pane Ježíši Kriste, v temnotě smrti jsi dal vzejít světlu. V propasti nejhlubší samoty teď navždy přebývá skrytá moc tvé lásky, uprostřed tvé skrytosti smíme zpívat aleluja zachráněných. Dej nám pokornou jednoduchost víry, která se nenechá zavést na scestí, když nás voláš k hodinám temnoty, opuštěnosti, kdy se zdá, že se všechno zpochybňuje. Dej nám v této době, v níž se tvá záležitost nachází jakoby ve smrtelném zápase, dostatek světla, abychom tě neztratili; dostatek světla, abychom se stali světlem pro druhé, kteří ho potřebují ještě více. Dej, ať tajemství tvé velikonoční radosti zazáří do našich dnů jako ranní červánky. Dej, ať se staneme skutečně velikonočními lidmi uprostřed Bílé soboty dějin. Dej, ať jsme přes světlé i tmavé dny této doby radostně naladěni na cestě k tvé přicházející slávě. Amen.

Bůh má trpělivost

Opravdový pastýř všech lidí, živoucí Bůh, se sám stal beránkem; sám se postavil na stranu beránek, pošlapávaných a zabíjených. Právě tak se ukazuje jako skutečný pastýř. „*Já jsem dobrý pastýř... Dávám svůj život za ovce,*“ říká Ježíš sám o sobě (Jan 10,14n.). Nevykoupí násilí, ale láska. Ona je znakem Boha, který je sám láskou. Jak často bychom si přáli, aby se Bůh ukázal silnějším. Aby zasáhl, vyhubil zlo a vytvořil lepší svět. Všechny ideologie násilí se ospravedlňují těmito motivy: Tímto způsobem musí být zničeno všechno, co stojí v cestě pokroku a osvobození lidstva. Snášíme bolest kvůli Boží trpělivosti. A přece tuto trpělivost všichni potřebujeme. Bůh, jenž se stal beránkem, nám říká: Svět je vykoupěn Ukřižovaným a ne těmi, kdo křížovali. Svět je vykoupěn Boží trpělivostí, a lidskou netrpělivostí je pustošen.

Kázání na mši svaté při uvedení do úřadu, 24. dubna 2005

Správně chápat následování

Izraeli ukazoval cestu na poušti v noci ohnivý sloup a ve dne oblak. Náš ohnivý sloup, náš svatý oblak, je vzkříšený Kristus, jehož představuje hořící velikonoční svíce. Kristus je světlo, Kristus je cesta, pravda a život. Následovat Krista znamená ze všeho nejprve pozorně naslouchat jeho slovu... Člověk nežije jen chlebem a penězi nebo kariérou, žije slovem Božím, jež nás koriguje, obnovuje, dává nám rozpoznat opravdové nosné hodnoty světa a společnosti: Slovo Boží je chléb z nebe, učí nás žít, být člověkem... Následovat Krista znamená mít soucit s trpícími, mít srdce pro chudé. Znamená také vynaložit odvalu k obraně víry proti ideologii, mít důvěru v církev, v její výklad a konkrétní uskutečnění Božího slova v naší dnešní situaci. Následování Krista zahrnuje lásku k jeho církvi, k jeho mystickému tělu. Když půjdeme touto cestou, zapálíme ve světě malá světélka, prolomíme temnotu dějin.

Kázání o velikonoční vigílii jménem papeže Jana Pavla II., 26. března 2005

Smrt oživuje

Zmrtvýchvstání Krista není jen vzpomínka na minulou událost. O velikonoční noci, ve svátosti křtu se vzkříšení, vítězství nad smrtí, stává opravdu skutečností... Ježíš je vzkříšení a věčný život; v míře, v níž jsme s Kristem spojeni, jsme už dnes „přešli ze smrti do života“, žijeme již nyní věčný život, který není jenom skutečností, jež přijde po smrti, nýbrž začíná již dnes v našem společenství s Kristem. Přejít ze smrti do života – to je společně se svátostí křtu vlastní jádro liturgie této svaté noci. Přejít ze smrti do života – to je cesta, k níž nám Kristus otevřel dveře, k níž nás zve slavení velikonočního svátku.

Tamtéž

(Pokračování)

Z Joseph Ratzinger: Das Geheimnis von Tod und Auferstehung. Betrachtungen zur Fasten- und Osterzeit. Birgit Potler (ed.).

St. Benno-Verlag GmbH, Leipzig.

Přeložil P. Jan Polák

(Redakčně upraveno)

Rozjímání užitečná pro náš duchovní boj (5)

O PÝŠE A MARNIVOSTI, O NESTŘÍDMOSTI A O NEČISTOTĚ

(Rozjímání 18, 19, 20 – úryvky)

Z úvodu k těmto třem rozjímáním

Pro získání dokonalého očištění naší duše, což je cílem cesty očištné⁽¹⁾, jsou zde modlitby, které se týkají sedmi hlavních hříchů, Božího Desatera, vnitřních dispozic duše a pěti smyslů⁽²⁾. Je proto velmi prospěšné znát podrobněji množství a závažnost našich hříchů a také vědět, jak zpytovat svědomí každý den i pro účel svátostné svaté zpovědi, což pomáhá i k hlubšímu pochopení sama sebe, abychom odhalili kořeny hříchů a mohli tak použít odpovídající lék.

V sedmi hlavních hříších jsou obsaženy všechny ostatní hříchy, a proto náš základní boj musí být veden proti nim; kdo je tedy dokonale vyhladí, vyhladí draka se sedmi hlavami, který vede válku proti svatým, a vyhubí sedm národů nepřátel, které znemožňovaly vstup do zaslíbené země (srov. Dt 7,1), nikoliv však té pozemské, ale té nebeské, jak obšírně psal Kasián v knihách na toto téma. Avšak cílem těchto rozjímání není pouze *vědět* a oškřiv si zákeřnost těchto neřestí, je také třeba započít umrtvovat tyto nezřízené vášně a city, které jsou hluboce zakořeněny v našem srdci. A jak sv. Basíl píše,⁽³⁾ neřest není vymýcená pouhým rozjímáním, ale tvrdým cvičením v sebezapírání, pro které je však rozjímání a modlitba pomoci, jež vede naši vůli chtít se umrtvovat a získat od našeho Pána sílu, aby se tak stalo. A přestože je pravda, že všechny smrtelné hříchy jsou odpuštěny ve chvíli (dokonalé) lítosti a svaté zpovědi, v níž jeden smrtelný hřích není odpuštěn bez ostatních, tak zlovyk, který zůstává v duši, i citové vášně, na kterých je postaven, se musí umrtvovat postupně. Proto také Mojžíš řekl svému lidu o sedmi výše zmíněných národech: „Hospodin, tvůj Bůh, zažene ty pronárody před tebou poznenáhlu. Nemůžeš s nimi rychle skoncovat ...“ (Gn 7,22) Boží prozřetelnost to takto usta-

novila, abychom se cvičili v pokoře, protože po válce, která trvá déle, vítězství se stane jistějším a přinese větší užitek.

* * *

O PÝŠE A MARNIVOSTI

(Rozjímání 18 – úryvky)

Bod I.

1. Nejprve tedy budu rozjímat, co je pýcha a jak jí člověk hřeší, a rovněž se stavím u toho, jak odporuje rozumu, jak zraňuje Boha, jak chová předsudky k našim bližním a jak zraňuje ctnosti, neboť toto vše je v ní obsaženo, jak nám zaznamenali duchovní otcové.

Pýcha je nezřízená touha po dokonalosti⁽⁴⁾ a je dvojího druhu. Jedna je *tělesná a světská*, která klade svoji dokonalost do tělesných věcí, jako jsou bohatství, původ, krása, důležité zaměstnání atd. Druhá je pak *duchovní*, která si zakládá na duchovních dobrech ctností a projevuje se čtyřmi postoji.⁽⁵⁾

a) První je připisovat si sám sobě, co patří Bohu, bez uznání, že původcem je Bůh.

b) Druhý postoj je, že ačkoliv člověk ví, že to, co má, pochází od všemohoucího Boha, připisuje si stále sám sobě zásluhy, které jsou jen pouhou milostí.

c) Třetí postoj je myslet si o sobě více dobrého, než je realita, jak ve ctnosti, tak i ve vědomostech a dalších získaných darech, a také se jimi chlubit.

d) Čtvrtý pak je, že jedno dobro v sobě pokládám za jedinečné a výborné v porovnání s ostatními a marnivě chci takovým se stát.

2. Z pýchy pak pramení další neřesti⁽⁶⁾ s rozmanitými skutky hříchů, které jako sedm hlav pekelného nepřítele můžeme zredukovat do sedmi.

a) První je nejstarší dcera pýchy, *marnivost*, což je nezřízená touha být slavný, být oceňován a chválen lidmi. A její skutky jsou chlubit se tím, co mám, jako bych to neměl od Boha; chlubit se tím, co nemám, anebo tím, co si nezaslouží chválu; chtít se marnivě zalíbit lidem slovem či skutkem, radovat se marnivě, když jsem chvá-

len, přestože je to jen pochlebování. Tato marnivost je nejošklivější co do vztahu ke ctnosti, neboť je to sladký jed a tajný zloděj, který ji krade a ničí.⁽⁷⁾

b) Druhou neřestí je *chlouba*, jejímiž skutky je chválit sebe dobrými věcmi, které nemám, anebo nadměrně zveličovat ty věci, které mám, anebo odhalovat bez přičiny ty, které měly zůstat skryty.⁽⁸⁾

c) Třetí neřestí je *ctížádost*, nezřízená touha po poctách, jež v sobě zahrnuje ty pocty, které si nezasloužím anebo je chci získat zlými prostředky anebo s nadměrným zalíbením, a bažím jen po světských poctách.

d) Čtvrtou neřestí je *domyšlivost*, s níž člověk předpokládá o sobě větší věci, které není schopen vykonat, a skrze marnivost druhého se do nich neuváženě vrhá.

e) Pátou neřestí je *pokrytectví*, s nímž se člověk přetvařuje, že má ctnostný a dobrý úmysl, který nemá, aby tak byl považován za svatého, a koná dobré skutky pro tento účel s předstíráním dobra.

f) Šestou neřestí je *tvrdohlavost*, se kterou člověk trvá na vlastním úsudku, jemuž dává přednost před úsudkem druhých, a přestože může být někomu nadřizený, ve věcech, ve kterých je dobré podříditi se názoru druhých, o názor druhých nestojí, aby nebyl oklamán.

g) Sedmou neřestí je pak *pohrdání druhými*, se kterým si člověk málo všímá druhých; ať podřizovaných, sobě rovných, nebo představených, až začne pohrdat samotným Bohem. Neboť pýcha, jak říká David, „přichází postupně“ (srov. Ž 74,23) a je počátkem mnoha dalších hříchů, neshod, neposlušnosti, prokletí a rouhání.

3. Při rozvažování o těchto neřestech musím uvážit, jaké hříchy jsem z nich spáchal, a pokorně se z nich vyznat před všemohoucím Bohem.

Rozhovor. – Obviňuji se, ó můj Bože, že jsem plný pýchy a cokoliv konám, je jen marnivost; má slova mají přichuť chlouby a mé konání a touhy jsou otráveny ctižádostí. Ó, kéž bych nikdy nepadl do těchto hříchů! Odpusť mi, ó Pane, a vysvobod mě z nich!

O NESTŘÍDMOSTI (Rozjímání 19 – úryvky)

Nestřídmost je nezřízená žádostivost v jídle a pití a můžeme tak hřešit pěti různými způsoby.⁽⁹⁾

a) Požíváním jídla, které zakázala církev, anebo porušením postů, buď těch, jimiž jsem povinen, anebo o kterých jsem učinil slib.

b) Požíváním jídla nebo pití v nadměrném množství, anebo s ohrožením mého tělesného a duševního zdraví⁽¹⁰⁾, anebo pitím, dokud neztratím střídmy úsudek.

c) Obstaráváním jídla a pití nad takovou kvalitou, kterou mé poměry a životní stav vyžadují, jen abych uspokojil své rozmazlené chutě.

d) Pokud jím častěji než je vhodné, mimo obvyklou dobu a tak, že si mohu uškodit, nebo na nevhodném místě anebo v rozporu se zvyky svého náboženství.

e) Pokud při jídle projevuji přílišnou náklonnost k jídlu a mám v něm jen potěšení s nepatřičným spěchem a jsem zcela zaměřen jen na jídlo a mé myšlenky i slova vyjadřují jen potěšení z jídla.

2. Musím tedy zpytovat těchto pět skutků a obvinít se před všemohoucím Bohem, naříkat nad svou křehkostí těmito slovy:

Rozhovor. – Běda mi, když vždy hřeším při jídle a pití a více sloužím jen svým žádostem než nutnosti jíst, a hledám tak více potěšení pro tělo než zachování svého života; neboť když tak sytím své tělo, které pokrm potřebuje, vzdávám jen poctu hříchu a ďáblu. Slituj se, ó Bože, nad mou slabostí a přispěj mi na pomoc svou milostí, aby mě nestřídmost od tvé milosti neodkláněla!

O NEČISTOTĚ (Rozjímání 20 – úryvky)

Nečistota je nezřízená touha po tělesných potěšeních, které jsou v rozporu s řádem, který Bůh ustanovil. V této neřesti můžeme hřešit:

1. *Myšlenkou* – když souhlasím s vůlí takový hřích spáchat, anebo když mám zalíbení myslet na necudné věci s potěšením, které je označeno jako „morosa“⁽¹¹⁾, „prodlévat“ nebo „zdržovat se u“ – neupustit vědomě od tohoto potěšení, anebo slabě mu odolávat anebo neodstranit příležitost, odkud přichází.

2. *Slovem* – když mluvím o neřestných věcech; *sluchem* – když mám zalíbení takové věci poslouchat anebo když poslouchám neslušnou hudbu a písně; *očíma* – když se dívám na věci, které podněcují k necudnosti, anebo když čtu knihy se stej-

ným obsahem; *čichem a hmatem* – když čichám anebo jím a piji takové věci, které podněcují nečistotu, a mám v nich tělesné zalíbení k tomuto účelu.

3. *Skutkem*, a to mnoha způsoby. Pokud hřeším sám se sebou, je to nečistota; hřeším-li se svobodnou ženou, je to smilstvo; pokud s pannou, je to zbavení panenství; pokud s provdanou ženou, je to cizoložství; pokud s příbuznou, je to krvesmilstvo; pokud se zasvěcenou osobou, je to svatokrádež; a pokud s osobou stejného pohlaví, je to sodomie. Dotýkáme-li se sebe anebo to dovolím druhým pro stejné tělesné potěšení, je tento hřích stejný, jako by byl dokonán. V tomto případě nebudeme si zde modlitbou připomínat jednotlivé příležitosti těchto hříchů, ponevadž by to byla jen příležitost pro nová pokušení. Budeme tedy nad nimi jen žalostně naříkat, než o nich rozmyšlet.

Rozhovor. – Jaký jsem to ubožák! Můj život je tak nečistý, takže jsem zahanben o něm vůbec rozvažovat, a bojím se ohlednout zpět, abych znovu nebyl zasažen ďábelským mámením, které z něho vychází. Ó můj Bože, podívej se tedy na můj život svými očima milosrdenství, aby z mých očí mohly vytrysknout proudy slz, kterými bych se mohl očistit od tak velké nečistoty! Amen.

(Pokračování)

Zdroj: Louis de Ponte, S. J. Meditations on the mysteries of our holy Faith. Richardson and Son, London 1852. Str. 228-252. Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

- (1) Následuje pak cesta osvětná a sjednocující. [pozn. překl.]
- (2) Viz předchozí již otištěná rozjímání. [pozn. překl.]
- (3) Regula 7, exfusio.
- (4) Cassian lib. XII. c. 2; collat v. c. 12.
- (5) S. Greg. lib. XXXIV. mor. c. 18. S. Greg. XXV. moral. c. 7.
- (6) STh 2, 2, q. 132.
- (7) S. Basil de constit monast. c. XI., et orat. 17.
- (8) STh 2, 3, q. 112.
- (9) STh 2, 2, q. 148.
- (10) S. Greg. lib. XXX. moral. cap. 26.
- (11) STh 2, 2, q. 153.

„Neposkvrněné Srdce musí spasit Rusko“

Rusko a zjevení Panny Marie ve Fatimě

Vzývání Královny míru a fatimské zjevení

V bazilice Santa Maria Maggiore v Římě stojí bokem socha Panny Marie, Královny míru. Jaký je původ této sochy? V roce 1917 byl svět ve válce, v I. světové válce, v tzv. „Velké válce“: ve válce, která zabíjela a ničila tolik a tolik lidí, měst a obcí. Tehdejší papež Benedikt XV. velmi usiloval o dosažení míru, ale jeho výzvam nebylo vládci tohoto světa – s výjimkou našeho císaře bl. Karla – nasloucháno. Takto odstrčen a nenaslouchán se obrátil o pomoc k nebi: dne 5. května 1917 vzýval Matku Boží o mír a nařídil, aby se do loretánských litaní vložila prosba: *Královno míru, oroduj za nás!* A právě při té příležitosti nechal umístit její sochu do baziliky Santa Maria Maggiore.

Nebe, které papeže Benedikta XV. k vzývání Panny Marie jako Královny míru přivedlo, odpovědělo: o osm dní později, dne 13. května 1917, se v zapadlém koutu Evropy, u vesnice Fatimy v Portugalsku, třem pasáčkům Lucii, Františkovi a Hyacintě poprvé zjevila Panna Maria a během následujících měsíců toto zjevení celkem pětkrát opakovala.

Proctví o Rusku

S Ruskem se poprvé setkáváme v třetím zjevení dne 13. července 1917, kdy Matka Boží sdělila vizionářům své vrcholné poselství v podobě tzv. Velkého tajemství o třech částech. Pro nás je důležité to, co je obsaženo v druhé části tajemství, neboli v druhém fatimském tajemství: „Jestliže lidé udělají to, co vám řeknu, mnohé duše se zachrání a navrátí se jim pokoj. Válka se schyluje ke konci; nepřestanou-li však urážet Boha, začne během pontifikátu Pia XI. jiná, ještě horší. Až uvidíte noc ozářenou neznámým světlem, vezte, že je to velké znamení, které vám Bůh dává, že se chystá potrestat svět za jeho zločiny skrze válku, hlad a pronásledování církve i Svatého otce. Aby se jí zabránilo, budu žádat o zasvěcení Ruska mému Neposkvrně-

nému Srdci a o smírné přijímání o prvních sobotách. Budou-li přijaty moje požadavky, Rusko se obrátí a bude mír; když se tak nestane, rozšíří své bludy po světě a bude podněcovat války a pronásledování církve. Dobří lidé budou mučeni, Svatý otec bude muset hodně trpět, mnohé národy budou zničeny. Nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí. Svatý otec mi zasvětil Rusko, které se obrátí, a světu bude dopřáno údobí míru.“⁽¹⁾

Dnes víme, že jako se naštěstí naplnila první část proroctví a I. světová válka brzy poté, v roce 1918, skončila, tak se také naneštěstí pro neobrácení lidí naplnily i další části proroctví o vypuknutí jiné, ještě hroznější II. světové války v roce 1939, připravované a předjímané již určitými událostmi v roce 1938, zvláště anšlusem Rakouska, a o neblahém působení Ruska.

Vidění v Tuy

Jak to Panna Maria předpověděla v červnu 1917, František a Hyacinta zemřeli jako mladí, a to na španělskou chřipku, která po I. světové válce skosila milióny životů na celém světě. Splnění toho, co nejsvětější Panna slíbila v druhém fatimském tajemství, se tak týkala samotné Lucie, tehdy řeholní sestry sv. Doroty⁽²⁾: v případě svatého přijímání o prvních sobotách to bylo pak dne 10. prosince 1925, kdy se jí zjevila Panna Maria s Ježíškem ve španělském, respektive galicijském městě Pontevedra, a v případě zasvěcení Ruska Mariinu Neposkvrněnému Srdci ve vidění, kterého se jí dostalo v galicijském městě Tuy v noci z 13. na 14. června 1929. Během něho viděla Nejsvětější Trojici a Pannu Marii, která jí řekla: „Přichází okamžik, kdy Bůh žádá Svatého otce, aby v jednotě se všemi biskupy světa vykonal zasvěcení Ruska mému Neposkvrněnému Srdci. Slibuje, že je tímto zachrání.“ Sestra Lucie o tom prostřednictvím svého zpozděného, jezuitu José Bernarda Gonçalvesa, informovala biskupa v Leiríe a zřejmě i samotného papeže Pia XI. Ten však žádosti nevyhověl.

Zjevení v Rianjo

V srpnu 1931 byla Lucie poslána svými představenými do přímořského městečka Rianjo nedaleko Pontevedry. Nebyla na tom zdravotně nejlépe a potřebovala si odpočinout. Bydlela v domě přátel a chodila se modlit do tamější kaple Panny Marie. V ní se jí dostalo vnitřního sdělení. Náš Pán si jí v souvislosti s negativním postojem Pia XI. stěžoval: „Nevyhověli mé žádosti! (...) Jako francouzský král toho budou litovat, ale to už bude pozdě. Rusko rozšíří mezitím své omyly po světě, vyvolá války a pronásledování církve. Svatý otec bude muset hodně trpět.“⁽³⁾ Jak je patrné, Kristus Pán zde ukazuje na analogii mezi nevyšlyšením proseb Nejsvětějšího Srdce Ježíšova francouzským králem Ludvíkem XIV. na konci 17. století, jež mělo za následek tzv. Velkou francouzskou revoluci, a nevyhověním prosbám o zasvěcení Ruska Mariinu Srdci a rozšířením komunismu.

Sestra Lucie však neustávala ve svých snahách o to, aby došlo k zasvěcení Ruska. Ve svém dopise otci Gonçalvesovi z 18. května 1936 píše o tom, že se ptala Pána, proč neobrátil Rusko bez toho, že by papež učinil zasvěcení. A Pán jí odpověděl: „Protože chci, aby celá má církev uznala toto zasvěcení jako triumf Mariina Neposkvrněného Srdce, aby se následně rozšířila jeho úcta a aby se po boku pobožnosti k mému Božskému Srdci dostalo místo pobožnosti k tomuto Neposkvrněnému Srdci.“ – „Ale, můj Bože, Svatý otec mi neuvěří, když ty sám jím zvláštním osvětlením nepohneš!“ Na to Pán řekl: „Svatý otec! Modli se velmi za Svatého otce! On to učiní, ale bude již pozdě. A přesto Mariino Neposkvrněné Srdce musí spasit Rusko. Je mu svěřeno.“⁽⁴⁾

Zasvěcení Mariinu Srdci v letech 1942 a 1952

Dne 25. ledna 1938 se objevila na obloze neobvyklá záře, která podle prorockých slov Panny Marie z 13. červen-

ce 1917 ohlásila blížící se II. světovou válku. Ta skutečně vypukla v září 1939. Uprostřed této války se sestra Lucie obrátila s novou výzvou na papeže Pia XII. Poprvé došlo k jejímu vyslyšení. V roce 1942 Pius XII. dvakrát zasvětil svět a nepřímo Rusko Neposkvrněnému Srdci: učinil tak ve svém radiovém poselství do Fatimy dne 31. října 1942 na závěr jubilejního roku u příležitosti 25. výročí fatimského zjevení a o slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie, dne 8. prosince téhož roku, v bazilice sv. Petra v Římě. I když zde chybělo zapojení biskupů celého světa, nebe alespoň jistým způsobem odpovědělo: došlo ke zvratu ve válce a nacisté, kteří do té doby na plné čáře vítězili, začali prohrávat.

V roce 1945 nastal tolik očekávaný mír, ale byl to do značné míry *pax sovietica* – „sovětský mír“, kdy Sovětský svaz jako rudá šelma z Apokalypsy podle prorockých slov druhého fatimského tajemství rozšířil své komunistické bludy po světě. Mnohé národy trpěly pod jhem bolševického komunismu a Pius XII. s nimi velmi soucítit. Dne 7. července 1952 tak publikoval svůj apoštolský list *Sacro vergente anno*, adresovaný národům Ruska, v němž Rusko zasvětil Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Také v tomto případě odpověď nebe nedala na sebe dlouho čekat: dne 5. března 1953 nenadále zemřel Stalin.

Zasvěcení v roce 1984

Minulý rok jsme si připomínali čtyřicáté výročí atentátu na sv. Jana Pavla II., k němuž došlo dne 13. května 1981, o svátku Panny Marie Fatimské, na náměstí Sv. Petra v Římě. Ruka atentátníka byla ruka velmi zkušeného střelce a jistě by papeže zastřelila, kdyby zde nebyla jiná, neviditelná ruka, ruka Panny Marie, která dráhu střely zvrátila.

Svatý Jan Pavel II. proto pečlivě prostudoval materiály o Fatimě, hned následujícího roku 1982 putoval do Fatimy, aby Panně Marii poděkoval, a chtěl dostát výzvám nejsvětější Panny. Dne 25. března 1984 ve spojení s biskupy celého světa přistoupil k zasvěcení světa a zvláště tím, i když zavinutým způsobem Ruska Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. V tomto případě byla reakce nebe zvláště výmluvná: O padesát dní

později, dne 13. května 1984, tedy opět o svátku Panny Marie Fatimské a v den třetího výročí atentátu, v Severomorsku, sovětské jaderné základně v Severním moři, vypukl požár s následnou velkou explozí, která zničila tamější jaderný arzenál. Sovětský svaz tak přišel o značnou část svých zbraní a nemohl rozpoutat válku, jak to předtím zamýšlel. I sestra Lucie v jednom rozhovoru řekla: „Zasvěcení uskutečněné na náměstí Sv. Petra v roce 1984 zachránilo svět před jadernou válkou, která měla vypuknout v roce 1985.“⁽⁵⁾

Naléhavost plného zasvěcení Ruska

Koncem osmdesátých a na počátku devadesátých let minulého století pak následoval pád komunismu a rozpad Sovětského svazu, kolosu na hliněných nohou. Mnozí jásalí a zdálo se, že prorocství z 13. července 1917 se naplnilo: že papež zasvětil Rusko Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, to se obrátilo a světu bylo dopřáno údobí míru. Současná ruská invaze na Ukrajinu a také mnohé předchozí události nám však jasně ukazují na to, že tento pohled byl příliš optimistický a nerealistický: V Rusku sice zavládla náboženská svoboda, ale jeho obrácení nespočívá pouze v ní, nýbrž podle výkladu bl. kardinála Ildefonse Schustera, milánského arcibiskupa,⁽⁶⁾ otce Joaquína Maria Alonso, zřejmě největšího znalce Fatimy,⁽⁷⁾ a dalších v jeho návratu do lůna pravé církve, katolické církve. Tak to ostatně již na počátku 19. století prorokovala bl. Anna Maria Taigi.⁽⁸⁾ Rusko sice přestalo být komunistické, ale se svou komunistickou minulostí se nevyrovnalo. Jak píše Alain Besançon, velký znalec ruských poměrů, „namísto toho, aby se země vyrovnala se spoustou zločinů a podlostí,“ – připomeňme desítky miliónů lidí, kteří byli zavřeni a zahynuli v sovětských gulazích – „prostě je anulovala.“⁽⁹⁾ A to, že není mír, je víc než jasné. Zůstává tedy velmi naléhavé, aby papež ve spojení s biskupy celého světa zasvětil výslovně Rusko – a jen Rusko – Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Za to se také modlíme.

Co říci na závěr? Panna Maria ve Fatimě nabízí také prostředky spásy a míru: zasvěcení se jejímu Neposkvrněnému

Srdci, obrácení spojené se svatou zpovědí, mši svatou – úctou k Ježíši Kristu eucharistickému, modlitbu, zvláště modlitbu růžence, oběti. Jsou to prostředky prosté a zdánlivě nepatrné, ale ve skutečnosti velmi účinné. Vždyť díky nim „se může stát i společensky naprosto bezvýznamný člověk fakticky mocnou osobností v současném světě, neboť svou modlitbou proniká do centra,“ – k Bohu – „ve kterém se sbíhají nitky ke všem světovým událostem, velkým i nepatrným.“⁽¹⁰⁾

*Převzato z RC Monitor 5/2022
(Redakčně upraveno)*

Autor je farním vikářem v Jablonném v Podještědí a pověřeným profesorem na univerzitě Angelicum v Římě.

Poznámka redakce:

V době uzávěrky bylo známo, že papež František 25. března v bazilice sv. Petra v Římě při kajicné liturgii má zasvětit Rusko a Ukrajinu Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Stejný úkon v tentýž den měli vykonat všichni biskupové světa a ve Fatimě jako papežův vyslanec papežský almužník, kardinál Konrad Krajewski.

Poznámky:

- (1) In: Kongregace pro nauku víry: *Fatimské poselství*. Praha: Sekretariát České biskupské konference, 2000, s. 12.
- (2) V roce 1948 přestoupila s povolením papeže do kláštera karmelitánek v Coimbre.
- (3) *Sestra Lucie hovoří o Fatimě: Vzpomínky sestry Lucie*. Fátima: Secretariado dos Pastorinhos, 2007, s. 190.
- (4) In: António Maria Martins (ed.): *Documentos de Fátima*. Porto: L. E., 1976, s. 415.
- (5) O této události srov.: W[o]jciech [Z]ubkiewicz]: »Ozvěna«. *Apoštol Božího milosrdenství*, 8, č. 1 (2013), s. 22–23.
- (6) Srov. »Guardate il sole!« *Rivista Diocesana milanese*, 31 (1942), s. 297–298.
- (7) Srov. *Fátima ante la Esfinge: El mensaje escatológico de Tuy*. Madrid: Sol de Fátima, 1979, s. 121–126.
- (8) Srov. Sandro Mancinelli: *Vita e profezie della beata Anna Maria Taigi*. Feletto Umberto – Tavagnacco (Udine): Segno, 2016, s. 84.
- (9) *Svatá Rus*. Brno: CDK, 2015, s. 15. Četba této knihy je nyní velmi užitečná.
- (10) Václav Wolf: *Syntéza víry*. Olomouc: MCM, 2003, s. 65–66.

Utrpení musíme dát hlubší smysl, skrze bolest pochopíme málo (1)

Ježíš nám dal svou křížovou cestou příklad, jak se s důvěrou odevzdat Bohu, jak vytrvat, nevzdávat se, povstat z prachu a chytit „druhý dech“. V rozhovoru o křížové cestě P. Josef Luscoň SDB hovoří i o tom, jak přežít čas krize, jak dát utrpení vyšší smysl a čemu nás učí Ježíšova cesta na Kalvárii.

Musí si každý z nás projít svou osobní křížovou cestou?

Naše osobní životní příběhy, poskládané z krásných, ale i z bolestivých událostí, jsou součástí velkého příběhu popsaného v Písmu svatém, který se tu odehrává. Když spojíme osobní bolestné události, vznikne nám osobní křížová cesta. Nedá se jí vyhnout. To přináší život. A kdyby jí nebylo, neuměli bychom se ze života těšit.

K čemu je potřebná individuální, osobní křížová cesta?

Jsmo díky ní bohatší o zkušenosti. Umíme pochopit myšlení jiných, vcítit se do jejich problémů, do jejich utrpení a lépe jim pomoci. Umíme si lidí a věcí víc všimnout a vážit si jich. Bez utrpení, které nás formuje, bychom nedokázali vidět tak hluboko a ocenit krásu života. Takto se na utrpení můžeme dívat v lidské rovině.

Věřící však mají i jiné motivy pro přijetí utrpení. Věří v jeho zástupnou úlohu. Kdo se modlí, dělá hodně, kdo ohlašuje evangelium, dělá víc, ale kdo trpí a své utrpení obětuje Bohu, dělá nejvíc. Platí nejvyšší, nejcennější měnou – utrpením.

V jistém smyslu tento svět stojí na obětování utrpení milionů obyčejných lidí. Toto však dokáže pochopit jen člověk, který poznal vyšší principy existence. Nevěřící v tom smyslu nevidí.

Říkáte, že obětování utrpení je neefektivnější způsob jeho přežití a využití. Jak může vnímat to neviditelné, co se děje při obětování utrpení?

Když utrpení nepřeneseme do vyšší sféry vnímání věcí a do celku, z bolesti jen málo pochopíme. Když utrpení přijmeme a obětujeme, dáme mu smysl. Když ho obětujeme například za spásu jiného člověka, jako bychom dávali adresu jeho účtu, na který současně vkládáme velmi cennou měnu. Ta mu může pomoci v různých útrapách anebo v hodině smrti.

Takto obětované utrpení má velkou hodnotu a význam. Zvláště pokud jsme v milosti posvěcující.

Můžeme to přirovnat k legendě o králi Midasovi. Čehokoli se člověk dotkl, zůstalo zlaté. Když jsme v milosti posvěcující, jako bychom na vše dávali zlatou pečeť. I utrpení má větší cenu, když je doprovázené touto „značkou“.

Ne každý člověk pod tíhou svého kříže myslí hned na pomoc jiným, když on sám potřebuje pomoc. Jak má trpící hledět na svůj kříž?

Kříž člověka v prvé řadě formuje, očišťuje, vede k pokoře. Nastavuje mu jiné otázky o životě a jeho smyslu. Člověk, který prochází křížovou cestou, má „prožitě“ zkušenosti, je chápavý, empatický, jeho uvažování je hlubší a jeho duše je rozšířená o nové postoje.

Připomíná mi to rozhovor s Michelangellem, kterého se ptali, jak dělá tak krásné

sochy. Odpověděl, že vezme kus mramoru a kladivem odsekává, co k soše nepatří. Potom vezme jemnější náradí a stále do mramoru buší, pilníkem kámen brousí, brusným papírem dotahuje črty sochy. A nakonec namočí kus látky do vosku a celou sochu jemně navoskuje.

Takto nějak je to i s námi. Křížem – kladivem a sekáčem – odštípeme těžké hříchy, špatné návyky. Potom nastane sekání jemnějšími prostředky, po čase je třeba brousit pilníkem, až nakonec přijde na řadu jemný vosk. A je z nás umělecké dílo.

Velmi úzce s tímto procesem souvisí i askeze. Výraz pochází z řeckého slova *askeo*, což znamená umělecké dílo. Některé špatné věci či návyky člověka se neodstraní, když nepřijde utrpení. Některé věci se z duše dají vypáčit jen křížem.

Toto je tedy to podstatné, co je třeba si uvědomit při osobní křížové cestě? Nebo je důležitý i nadpřirozený rozměr?

Pokud chce člověk vidět na utrpení něco víc, musí porozumět i souvislosti s vykoupením člověka.

První lidé toužili být jako Bůh a mysleli si, že se to stane, když snědí ovoce. Ale stali se příšerami. Ďábel je oklamal a „unesl“. Únosci se platí. Ježíš nás vykoupil, „zaplatil“ za nás svým životem. Dobrotivý Bůh se rozhodl, že když chce být člověk jako Bůh,

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

dosáhnou i vzkříšení z mrtvých. Tím neříkám, že už bych toho dosáhl nebo že jsem už dokonalý; ale ze všech sil se snažím to uchvátit, protože i mne samého uchvátil Kristus Ježíš. Bratři, já si nenamlouvám, že už jsem to uchvátil. Ale o jedno mi jde: nedbám na to, co je za mnou, ale ženu se k tomu, co je přede mnou. Běžím k cíli za vítěznou nebeskou odměnou, ke které nás Bůh povolal skrze Krista Ježíše.

Evangelium - Jan 8,1-11

Ježíš odešel na Olivovou horu. Ale brzo ráno se zase objevil v chrámě a všechen lid přicházel k němu. On se posadil a učil je. Tu k němu učitelé Zákona a farizeové přivedli ženu přistíženou při cizoložství. Postavili ji do

prostřed a řekli mu: „Mistře, tato žena byla dopadena v cizoložství při činu. Mojžiš nám v Zákoně nařídil takové ženy ukamenovat. Co říkáš ty?“ Tou otázkou ho chtěli přivést do úzkých, aby ho měli z čeho obžalovat.

Ježíš se však sehnul a psal prstem na zem. Když nepřestávali otázkami na něj dotírat, vzpřimil se a řekl jim: „Kdo z vás je bez hříchu, ať první hodí po ní kamenem.“ A sehnul se opět a psal na zem. Když to uslyšeli, jeden za druhým se vytráceli, starší napřed, až zůstal on sám a žena před ním. Ježíš se vzpřimil a řekl jí: „Ženo, kam se poděli? Nikdo tě neodsoudil?“

Odpověděla: „Nikdo, Pane.“

Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od nynějška už nehřeš!“

dá mu účast na své Boží přirozenosti. Ne však skrze pýchu, násilí, slávu, ale přes pokoru, lásku, smíření.

Vykoupení je tedy „přenesení“ do nebe. Aby člověk mohl pochopit všechnu Boží nádhru, ve které se tam ocitne, musí se na to připravit, přeměnit se, „zbožštit se“ – jak to nazývají církevní otcové. A Bůh nám to chce darovat. Je škoda, že lidé jsou v jiné pozici vnímání našeho náboženství. Tato doba velice potřebuje vnímat mystiku, vidění za lidské hranice.

Člověk pod tíhou svého kříže vnímá víc bolest než lásku. A „zbožštění“ vyžaduje lásku. Jak je možné bolest přeměnit v lásku?

Základ je v uvědomění si, co se s člověkem děje – je v rukou Mistra, se kterým má spolupracovat na svém „zbožštění“. A tento proces má přijmout a zalít láskou. Jde o to nepochopitelné „bláznovství kříže“, o kterém hovořil už svatý Pavel. Tedy člověk má mít utrpení dokonce rád, neboť pozná jeho smysl a cíl.

Utrpením se má člověk změnit, posunout k lepšímu. Když toto pochopí, má i sílu vydržet utrpení, přestože city budou trpké a bolestivé. A pokud to chce zvládnout, musí vyrůst v lásce. Tak láska zvítězí a stane se součástí utrpení a utrpení se stane součástí lásky.

Člověk může skrze lásku – ve spojení s Ježíšem – úmysly, vůlí, rozumem, motivy transformovat svou bolest, měnit sebe i jiné tím, že ukáže, jak se to dá. Modlitba je přísun Ducha lásky, a tedy i recept na zvládnutí a přeměnu bolesti.

Kříž je jediný prostředek ke „zbožštění“?

Jen Bůh zbožšťuje. On nám dal prostředky ke spolupráci a na tuto přeměnu – Eucharistii, svatou zpověď, křest, modlitbu, půst, dobré skutky...

Všechno je dar. A Bůh nejlépe ví, jaký dar nám má dát k tomu, abychom se stali těmi, kterými nás on chce mít. Někdo potřebuje víc trpět, jiný tolik nesnese a možná se potřebuje víc radovat a smát. Bůh dá každému podle míry a individuální potřeby tolik a tak, jak má proces s ním naplánovaný. Nebojme se utrpení a strachu z toho, co přijde. Zaměřme se vždy na to, jak víc milovat, jak zvětšit svou lásku. Ona to zvládne.

(Pokračování)

Z www.lifenevnews.sk přeložila a upravila jk-

Poslední český král blahoslavený Karel I. (1)

Ke 100. výročí úmrtí bl. Karla Rakouského (17. 8. 1887 – 1. 4. 1922)

V listopadu 1916 se Karel Habsbursko-Lotrinský stal posledním panovníkem Rakouska-Uherska, a tím i posledním českým králem...

Nečekané proroctví Svatého otce

Před svatbou s Karlem Habsbursko-Lotrinským v roce 1911 jela jeho snoubenka Zita do Říma. Chtěla si vyprosit na soukromé audienci u papeže Pia X. požehnání pro nastávající manželství. Při audienci Svatý otec nečekaně prohlásil – i když se ho Zita snažila opravit –, že uzavře sňatek s příštím rakouským císařem, který bude Boží odměnou za to, co Rakousko vykonalo pro církev, a stane se pro zemi zdrojem požehnání – toto požehnání se však úplně projeví až po jeho smrti. Ve chvíli, kdy tato proročká slova Pius X. pronesl, však nic nenasměřovalo tomu, že by se Karel mohl stát císařem! Nebyl totiž přímým následníkem trůnu.

Boží plány byly jiné než lidské odhady

Ano, podle všech lidských předpokladů se nepočítalo s tím, že by Karel Habsbursko-Lotrinský někdy nastoupil na panovnický trůn. Jenomže 28. června 1914 po atentátu v Sarajevu přišla nečekaná smrt následníka trůnu arcivévodky Františka Ferdinanda d'Este. Když pak 21. listopadu 1916 umírá císař František Josef I.,

Arcivévodkyně Marie Josefa se synem Karlem

stává se Karel posledním panovníkem Rakouska-Uherska, a tím i českým králem.

Panovník, který měl rád českou zemi

Právem můžeme být hrdí na to, že naše země měla takového vládce. Nejenže mluvil dobře česky, ale českou zemi znal, měl ji rád a strávil zde několik let svého poměrně krátkého života. Rád pobýval v Praze, v Brandýse nad Labem, ve Staré Boleslavi... Dokonce jeden čas uvažoval o možnosti azylu v Brandýse nad Labem poté, co bude muset ustoupit z císařské pozice, a v roce 1917 ze svých soukromých prostředků koupil místní zámek.

Jan Pavel II. a jeho vztah k blahoslavenému Karlovi

Když se o řadu let později jiný papež, tentokrát Jan Pavel II., setkal s bývalou císařovnou Zitou, vdovou po císaři Karlovi, řekl jí: „Jsem šťasten, že mohu pozdravit panovnici svého otce.“⁽¹⁾ Právě tento papež s radostí blahorečil Karla Rakouského na konci svého pontifikátu, 3. října 2004. Měl k němu dokonce i určitý osobní vztah – dostal po něm své křestní jméno. Otec budoucího papeže dal prý svému synu Karlu Wojtyłovi jméno i na památku tohoto císaře, od kterého jako důstojník 56. pěšího pluku c. a k. armády získal za statečnost medaili s panovníkovým portrétem.

Těžký porod

Kdo tedy byl Karel – náš poslední český král – a jaký byl jeho osud?

Narodil se 17. srpna 1887 na dolnorakouském zámku Persenbeug (na Dunaji, mezi Lincem a Vídní) rodičům arcivévodovi Ottovi Habsburskému, synovi císaře Františka Josefa I., a Marii Josefě Saské, dceři pozdějšího saského krále. Porod byl velmi těžký. Bylo třeba hledat i nadpřirozenou posilu, a tak byla do místnosti rodičky přinesena Nejsvětější svátost. Dítě bylo pokřtěno 19. srpna biskupem ze St. Pölten a dostalo sedm jmen: Karel František Josef Ludvík Hubert Jiří Maria.

Dělali vše pro záchranu obou životů

Zdravotní stav maminky Marie však byl velmi vážný, a tak tři dny po porodu přijala svátost nemocných. Její manžel Otto se vydal na prosebnou pouť do nedalekého poutního místa Maria-Taferl a její otec přicestoval z Drážďan v domnění, že jeho dcera umírá. Díky všestranné péči a mnoha modlitbám vše nakonec dopadlo dobře a matka i novorozený syn se uzdravili. Rodina pobývala tam, kde otec Otto sloužil u různých posádek – v Brně, Praze, Šoproni. Pokud ho rodina nedoprovázela, žila matka střídavě na zámku Persenbeug či ve vile Wartholz v Reichenau.

Výchova v katolickém duchu

Výchovu malého Karla vedla zejména maminka Marie Josefa. Byla zbožná, hodná, pokorná a trpělivá. Chlapce vychovávala vědomě v katolické víře. Každý den jej brala s sebou na mši svatou. Do pěti let jí pomáhala chůva. Náboženskou výchovu později převzal P. Geggerle a biskup Marschall. Ten byl velkým zastáncem sociálního učení církve a vštěpoval ho Karlovi. Byl veden k lásce k bližním a k dobročinnosti. Staral se například o malou zeleninovou zahrádku a její výtěžek pak mohl věnovat chudým ve svém okolí. Rád často obdarovával potřebné vlastními věcmi. A tak se v tomto ovzduší víry a přejícnosti, aniž by to kdo tušil, vhodně utvářelo srdce budoucího panovníka.

České období

V září 1905 započal jeho vojenský výcvik u 7. dragounského pluku v Chudeřicích (dnes součást Bíliny) v severních Čechách. Dne 12. listopadu 1906 přerušil vojenskou službu, aby nastoupil dvouleté studium na Karlo-Ferdinandově univerzitě v Praze⁽²⁾. Karel nedocházel na přednášky, ale profesori ho navštěvovali na Pražském hradě, kde tehdy pobýval. Studium ukončil právníkými zkouškami dne 14. března 1908. Od toho roku pokračoval ve vojenské službě v Brandýse nad Labem.

Novomanželé putovali k Panně Marii

Po Karlově velkolepé svatbě s princeznou Zitou Bourbon-Parmskou (21. října 1911) se novomanželé vypravili do Mariazell, aby se tam u Matky Boží mod-

lili za své manželství. Prosili také o sílu ke zvládnutí všech svých budoucích úkolů. Po svatební cestě žili několik měsíců v Brandýse nad Labem, po Karlově přeložení pak odešli do obce Kolomyje ve východní Haliči nedaleko ruských hranic. Po těžkém otřesu mozku, který utrpěl po pádu z koně, byl Karel převezen do Vidně a 20. listopadu 1912 se ve vile Wartholz v Reichenau narodil prvorozený syn Otto. Po něm následovaly postupně další děti, celkem jich Karel a Zita měli osm, včetně nejmladší Alžběty, která se narodila až po otcově smrti.

Hrůzy války

Mladá rodina žila celkem poklidně do okamžiku, kdy byl v Sarajevu spáchán smrtelný atentát na následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este. Karel se tak stal bezprostředním následníkem trůnu v době války. V září 1914 na frontě v Haliči z pověření císaře vykonal inspekci všech oddílů. Hovořil s vojáky bez ohledu na hodnost. Císaře Františka Josefa upozornil na hrozbu, že se válka může změnit na dosud nevídané krveprolití. A právě v době, kdy mohlo Rakousko se svými spojenci dosáhnout významných vítězství, chtěl Karel zahájit mírová jednání. V rozhovoru s rakouským ministrem zahraničí, hrabětem Leopoldem Berchtoldem z Uherčic, dal nepokrytě najevo svou nespokojenost, že dosud nebyl vypracován žádný mírový program. Podle jeho mínění bylo třeba nastoupit tuto cestu v každém případě, ať už

Arcivévodkyně Marie Josefa se syny Karlem a Maxem

půjde o vítězství, nebo o porážku. Na bojištích zažil osobně hrůzy války a to jím hluboce otřásl. Snažil se zbytečně neprolévat krev svých vojáků, proto mnohdy brzdil to či ono rozhodnutí.

Z vůle Boží císařem

Netrvalo dlouho a Karel musel usednout na císařský trůn, který se uvolnil smrtí Františka Josefa dne 21. listopadu 1916. Vlády se ujal jako císař Karel I. Posvátné posláni panovníka přijal s vědomím osobního povolání od Boha jako posvátný úkol, jako následovník Krista, v láskyplném darování svého vlastního života. Byl skutečně pevně přesvědčen, že korunu mu svěřil Bůh. Na základě tohoto přesvědčení měla pro něj královská korunovace v Maďarsku velký význam. Padesát let po této události na ni vzpomínala jeho manželka, císařovna Zita, takto: „Věc, která na nás oba zapůsobila nejvíce z celého obřadu, byl dojemný liturgický aspekt všeho – hlavně přísaha, kterou král vykonal obrácen k oltáři před svým pomazáním, v níž sliboval, že bude zachovávat spravedlnost pro všechny a usilovat o mír. Tento posvátný slib daný v katedrále byl přesně politickým programem, který chtěl z trůnu uskutečňovat. Oba jsme to cítili tak silně, že téměř žádná slova nebyla mezi námi nutná.“

Zdědil válku

Bolestné pro něj bylo, že převzal zemi ve válce. S válkou nesouhlasil, její začátek neměl možnost ovlivnit, ale jako panovník ji na konci roku 1916 „zdedil“. I když to bylo pro něho nebezpečné, trávil hodně času na frontě v předních liniích. Snažil se zmírnit utrpení vojáků, jak jen mohl. Za jeho panování byly výrazně zmenšeny ztráty na životech v řadách rakousko-uherské armády. Už jako mladý generál dal svým důstojníkům rozkaz: „Je lepší, když útok trvá déle, než aby byl rychlý za cenu velkých ztrát na životech. Každý velitel, který bude mít příliš velké ztráty bez rozumného důvodu, se za ně bude bez milosti zodpovídat. Ukládám každému veliteli jako svatou povinnost, aby vynaložil veškeré své úsilí na to, aby ranění byli co nejlépe ošetřeni a aby bylo o jednotky co nejlépe postaráno. Zakazuji rozkaz: »Nebrat žádné zajatce.« Pro dobrého vojáka je potupné a bude těžce

trestáno, jestliže někdo skolí bezbranného nepřítele, který se již vzdal... Nejprůšněji zakazují krádeže, plenění a zbytečné ničení.“ V této linii pokračoval i jako císař. Řadu věcí mohl ovlivnit jen velmi málo. Rakousko-Uhersko bylo závislé na vrchním velení německé říše. A němečtí představitelé chtěli válčit a vyhrávat. Naopak císař Karel chtěl válku co nejdříve ukončit a byl ochoten pro záchranu životů vojáků dělat velké ústupky. Je jasné, že

tento jednoznačný postoj nového císaře a zároveň i velitele vojsk vyvolal jak vlnu nadšení a kladné odezvy, a to zvláště mezi obyčejnými vojáky a jejich blízkými, tak i velké nepochopení, a to zejména mezi těmi, kteří chtěli dál prosazovat dřívější bezohledné způsoby vedení války. Císař Karel se stal terčem odporu generality pro své „humanistické blouznění“, jak byly nazývány jeho rozkazy sloužící k ušetření životů a lidského utrpení. Nechyběly

hlasy, že jeho názory o lásce k bližnímu, soucitu a míru, které mají i náboženský podtext, se stávají zločinem proti říši...

(Pokračování)

Převzato z *Milujte se!* 56/2021

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ V letech 1795–1918 byl polský Krakov s výjimkou let 1815–1846 pod rakouskou vládou.

[pozn. red.]

⁽²⁾ Dnes Univerzita Karlova. [pozn. red.]

Bůh dává rodičům sílu k doprovázení dětí v nesnázích

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha Svatého. Porodí syna a dá mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů.“ (vv. 20–21) Josefova reakce byla okamžitá: „Když se probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl Páně přikázal.“ (v. 24) Mnohdy nás život staví před situace, kterým nerozumíme a které zdánlivě nemají řešení. Modlitba v těchto chvílích znamená, že necháváme na Pánu, aby nám ukázal, co máme dělat. Velmi často se totiž právě v modlitbě objeví intuice, naznačující, kde je východisko, jak situaci vyřešit. Drazí bratři a sestry, Pán nikdy nedovolí, aby se objevil problém, aniž by nám zároveň nedal pomoc, kterou potřebujeme k jeho řešení. Nehází nás samotné do pece nebo mezi divoká zvířata. Když nás Pán nechá zahlédnout problém nebo ho před námi odhalí, dává nám vždycky zároveň intuici, pomoc, svoji přítomnost, naznačuje, jak z něho vyjít, jak situaci řešit.

Druhého zjevení ve snu se Josefovi dostává, když je život dítěte Ježíše ohrožen. Poselství je jasné: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti neřeknu. Herodes totiž bude po dítěti pátrat, aby ho zahubil.“ (Mt 2,13) Josef bez váhání uposlechl: „Vstal tedy, vzal v noci dítě i jeho matku, odebral se do Egypta a byl tam až do Herodovy smrti.“ (vv. 14–15) V životě zažíváme nebezpečí, která ohrožují naši existenci nebo existenci těch, které máme rádi. Modlitba v těchto situacích znamená naslouchat hlasu, který nám může dodat stejnou odvahu jako Josefovi, abychom těžkostem čelili a nepodlehli.

V Egyptě Josef čekal na znamení od Boha, že se může vrátit domů – a právě to je

obsahem třetího snu. Anděl mu vyjevuje, že ti, kdo chtěli dítě zabít, jsou mrtví, a prikazuje mu, aby odešel s Marií a Ježíšem a vrátil se do své vlasti (srov. Mt 2,19–20). Josef „vstal, vzal dítě i jeho matku a odebral se do izraelské země“ (v. 21). Když však na zpáteční cestě „uslyšel, že je v Judsku místo svého otce Heroda králem Archelaus, bál se tam jít“ (v. 22). Zde je tedy čtvrté zjevení: „A podle pokynu ve snu se odebral na území galilejské. Šel tedy a usadil se v městě, které se jmenuje Nazaret.“ (v. 22–23) Rovněž strach je součástí života a také potřebuje naši modlitbu. Bůh nám neslibuje, že nikdy nebudeme mít strach, ale že – s jeho pomocí – nebude strach kritériem našich rozhodnutí. Josef prožívá strach, ale Bůh ho skrze něj provází. Síla modlitby vnáší světlo do temných situací.

Myslím v tuto chvíli na mnoho lidí, kteří jsou zdrceni tíhou života a nedokáží již ani doufat, ani se modlit. Kéž jim svatý Josef pomůže, aby se otevřeli dialogu s Bohem, našli světlo, sílu, pokoj a pomoc. Myslím také na rodiče, kteří se potýkají s problémy svých dětí, dětí trpících nemocí, někdy nevléčitelnou. Kolik bolesti! Myslím na rodiče, kteří vidí jinou sexuální orientaci u svých dětí – jak se k tomu postavit, doprovázet děti a neskrývat se za odsuzující postoj... Myslím na rodiče, kteří vidí své děti odcházet, umírat, kvůli nemoci nebo také – jak velmi často čteme v novinách – kvůli klukovinám, které končí nehodou v autě. Myslím na rodiče, kteří vidí, že si jejich děti nedokáží poradit se školou a nevědí, co v tom mohou udělat... Rodičovských problémů je mnoho, zamysleme se, jak můžeme pomoci. Chtěl bych těmto ro-

dičům říct: Neděste se. Ano, bolest tady je, je jí mnoho. Mějte však na paměti, jak svou situaci řešil Josef, a prostě ho o pomoc. Nikdy neodsuzujte své dítě. V Buenos Aires mne vždycky hluboce dojívalo, když jsem autobusem projížděl kolem vězení, kde stála dlouhá fronta lidí, kteří přicházeli navštívit vězně. Stály tam maminky, a mne to dojívalo, protože stály před problémem dítěte, které pochybilo, bylo ve vězení, a ony ho nenechávaly samotného, nestyděly se, doprovázely ho. Je v tom odvaha, odvaha otce a matky, kteří vždycky doprovázejí své děti. Prosme Pána, aby dal všem otcům a všem matkám odvahu, jakou dal Josefovi. A modleme se, aby nám Pán v těchto chvílích pomáhal.

Modlitba však nikdy není abstraktním nebo pouze soukromým gestem, jak to dělají spiritistická hnutí, která jsou spíše gnostická než křesťanská. Modlitba je vždycky neoddelitelně spojena s činorodou láskou. Jedině tehdy, když spojíme modlitbu s láskou, s láskou k dětem, s láskou k bližnímu, dokážeme porozumět Pánovým poselstvím. Josef se modlil, pracoval a miloval, a proto vždycky dostával to, co potřeboval, aby se mohl postavit životním zkouškám. Svěťme se nyní svatému Josefu a jeho přimluvě:

Svatý Josefe, ty jsi mužem, který sní. Nauč nás obnovovat duchovní život jako vnitřní místo, kde se Bůh zjevuje a kde nás zachraňuje. Zbav nás myšlenek na to, že by snad modlitba byla zbytečná; pomáhej každému z nás, abychom se řídili tím, co nám Pán ukazuje. Kéž je naše uvážování ozářeno světlem Ducha, naše srdce povzbuzeno jeho silou a naše obavy vysvobozeny jeho milosrdenstvím. Amen.

Přeložila Johana Bronková,

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

(Redakčně upraveno)

Pondělí 4. 4. 2022

6:05 Po volání: S redemptoristy na Svaté Hoře **7:10** V pohorách po horách: Čertova kazatelna – Rychlebské hory **7:20** K jádru věci: S Pavlem Fischerem **8:20** Nigérie – soužití **9:10** Outdoor Films s Janem Němcem (75. díl): Mistrem světa na travních lyžích **10:40** Odkaz předků (1. díl): Lenešice **10:50** Dokonalá radost **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Lurdský příběh: Píseň o Bernadettě **13:20** Janomamové v Brazílii **13:45** Setkání: Lenka Procházková – Růžodol **14:00** Cesty – Příběhy pomalým krokem: Romea Strata **14:35** Noční univerzita: Prof. MUDr. Cyril Höschl, DrSc., FRCPsych. – Vrozené a naučené v chování **16:15** V souvislostech **16:35** Poutníci času: S provazníkem Jindřichem Bedaňem **16:50** Harfa Noemova: Mladí a jejich violoncella (PCQ) II. **17:15** V pohorách po horách: Vítkovská vrchovina **17:30** Tam, kde začínají kořeny **18:00** Sedmihlasky (25. díl): Keď si ty taký krajčír **18:05** Příběhy Starého Zákona: Mojžíš **18:15** Stíny nad Libavou **18:55** Antikvartet na Mohelnickém dostavníku 2018 **19:20** Don Rua – nástupce **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:25** Biblická studna [L] **21:30** Moudrost mnichů: Rodinné hádky **21:45** Putování po evropských klášterech: Notker Wolf, generální představený benediktnin **22:15** Noemova pošta: duben 2022 **23:20** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobříchovice **23:40** Brazílie – Querida Amazonia **0:15** Klapka s doc. Mgr. Petrem Francánem **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 5. 4. 2022

6:05 Po volání: Se sestrami Congregatio Jesu ve Štětkni **7:10** Čtyřicet let Velkého pátku **8:05** Hovory z Rekovic: Richard Konkolski (1. část) **8:25** Na půli cesty **9:10** V souvislostech **9:35** Jiří Suchý: Konečně! **10:30** V pohorách po horách: Sniský kameň – Vihorlatské vrchy **10:40** Noční univerzita: Jan Špilar – Chození bez omrzení **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Bosna a Hercegovina: Opomenutí **13:25** V pohorách po horách: Klokočské skály **13:35** Mladí salesiánští misionáři 2017 – Argentina – Mapučové **14:05** Výpravy do divočiny: Do tropů Afriky **15:10** O starých Starých Hamrech **16:00** Muzikanti, hrajte **16:25** Uganda: Nechte mě jít a zemřít [P] **16:55** Oto Mádr **17:05** Dokořán: S Pavlem Fischerem **18:00** Sedmihlasky (25. díl): Keď si ty taký krajčír **18:05** Příběhy Starého Zákona: Vysvobození z Egypta **18:15** Animované příběhy velikánů dějin: Bratři Wrightovi (Wilbur 1867–1912, Orville 1871–1948) **18:45** Animované biblické příběhy: David a Goliáš **19:10** Kaplani naděje: Ondřej Doskočil a Ludmila Míchalová Mikšíková **19:25** Zpravodajské Noeviny: 5. 4. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:25** Klapka: s Tomášem Jungem [P] **21:30** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Vzkříšení Lazara (Jan 11,1–45) **22:05** Putování po evropských klášterech: Ad Lenglet, benediktnin z kláštera ve Vaals, Belgie **22:40** Koncert a capella: Podzimní festival duchovní hudby 2015 **23:35** Setkání: Jiří Carbol – dřevěný kostel sv. Antonína Paduánského na Prašivě **23:45** Terra Santa News: 30. 3. 2022 **0:10** Letem jazzem (15. díl): Cole Albert Porter – zpívá Martin Chodúr **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 6. 4. 2022

6:05 Zpravodajské Noeviny: 5. 4. 2022 **6:25** Zambie: Kazatelé na cestě **6:55** Noční univerzita: Prof. MUDr. Cyril Höschl, DrSc., FRCPsych. – Vrozené a naučené v chování **8:30** Tomáš Kočko & Orchester na Mohelnickém dostavníku 2012 **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Bačkorám navzdory: Lubor jede na výlet **10:12** Poutníci času: S Leticí Vránovou Dytrychovou **10:30** Hlubinami vesmíru s dr. Petrem Marešem, ESERO **11:15** V pohorách po horách: Mužský a Příhazy (Český ráj) **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Talisk na Folkových prázd-

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

ninách **13:45** Setkání: Jiří Horák – Velehrad **14:00** Biblická studna **15:10** Zpravodajské Noeviny: 5. 4. 2022 **15:30** ARTBITR – Kulturní magazín **15:45** Kaplani naděje: Michal Hrnčiarik **16:00** Dům ze skla? **17:00** Mezi pražci (105. díl): Duben 2022 **18:00** Sedmihlasky (25. díl): Keď si ty taký krajčír **18:05** Příběhy Starého Zákona: Izraelitě na poušti **18:15** Strýček Emu: Jaro **18:30** Chaplín na kolečkových bruslích **18:55** Flešbky – Godzone podcast **19:25** Terra Santa News: 6. 4. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:25** Nebojte se... [L] **21:25** Adorace [L] **22:30** Noční univerzita: Marek Orko Vácha – Krajina, zrcadlo duše [P] **23:20** Cesty – Příběhy pomalým krokem: Romea Strata **23:45** Generální audience papeže Františka **0:10** Má vlast: Záběh **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 7. 4. 2022

6:05 Uganda: Nechte mě jít a zemřít **6:35** Terra Santa News: 6. 4. 2022 **7:00** Moudrost v jidiš příslovích: Účinkují Tomáš Novotný a Barbora Baranová **8:05** Vezmi a čti: Březen 2022 **8:20** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Vzkříšení Lazara (Jan 11,1–45) **9:10** Léta letí k anđelům (75. díl): Ivan Hubáč – scenárista a dramaturg **9:35** Noemova pošta: Duben 2022 **10:35** Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy **10:45** O kom, o čem: O Kostelcích aneb Kosteláci, Kostelané, Kosteletčáci a jejich setkávání **11:10** Turiec, region magických vod **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách: Klokočské skály **13:00** Koncert tří sborů: Odry 2015 **14:05** Generální audience papeže Františka **14:25** V pohorách po horách: Čertova kazatelna – Rychlebské hory **14:35** Hlubinami vesmíru s dr. Petrem Marešem, ESERO **15:20** Česká hudba na zámcích Moravy a Slezska: Hradec nad Moravicí **16:00** Zpravodajské Noeviny: 5. 4. 2022 **16:20** Outdoor Films s Markétou Peggy Marvanovou a Adamem Záviškou (96. díl): Nejdelší závod planety **18:00** Sedmihlasky (25. díl): Keď si ty taký krajčír **18:05** Příběhy Starého Zákona: Dobyť Jericha **18:15** Ovečky: Květná neděle [P] **18:45** Dobrá obec Dobrá **19:09** Zachraňme kostely: Kostel svatého Víta v Zahradce **19:25** Zpravodajské Noeviny: 7. 4. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:25** Jak potkávat svět: S Milanem Švihálkem [L] **21:50** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Miroslav Kopt [P] **22:05** Kaplani naděje: P. Antonín Klaret Dabrowski **22:20** Pod lampou [P] **0:25** Zpravodajské Noeviny: 7. 4. 2022 **0:45** Čas pro Malawi **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 8. 4. 2022

6:05 Na druhý pohled, 1. díl: Odvážně **7:40** Zpravodajské Noeviny: 7. 4. 2022 **8:00** Středoafrická republika – Když se pomsta stane zákonem **8:35** Zachraňme kostely: Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově **9:10** Mezi pražci (105. díl): Duben 2022 **9:55** V pohorách po horách: Volovec – Roháče **10:05** Biblická studna **11:10** Víra do kapsy: Jak prožít krizi s užitekem? **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Antikvartet na Mohelnickém dostavníku 2018 **13:15** Jak si mě našel Antonín z Padovy **14:00** Za obzorem: Martin Kop a příběh Dietricha Bonhoeffera [L] **14:35** Zpravodajské Noeviny: 7. 4. 2022 **15:00** Cesta

kríže: křížová cesta v hudbě a obrazech **15:55** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **16:50** Klapka: S Tomášem Jungem **18:00** Sedmihlasky (25. díl): Keď si ty taký krajčír **18:05** Příběhy Starého Zákona: Samson **18:15** Brazílie – Querida Amazonia **18:45** Proměna duchovního malířství napříč staletími **19:05** Santiago Gapp **19:35** Setkání: MUDr. Róbert Teleky – Muzeum kardinála Štěpána Trochty ve Francově Lhotě **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:25** Kulatý stůl: Císař Karel I. [L] **21:50** Putování po evropských klášterech: Dominikáni z Huissen **22:20** Za obzorem: Martin Kop a příběh Dietricha Bonhoeffera **22:50** Něco navíc **0:00** Můj chrám: Irena Pulicarová, kostel Panny Marie Růžencové v Plzni **0:25** P. Kořínek: Cronica Domus Sarenensis: Podzimní festival duchovní hudby 2017 **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 9. 4. 2022

6:05 Na druhý pohled, 2. díl: Boží vůle **7:40** V pohorách po horách: Anenský vrch – Orlické hory **7:50** Sedmihlasky (25. díl): Keď si ty taký krajčír **7:55** Strýček Emu: Jaro **8:05** Animované biblické příběhy: David a Goliáš **8:30** Ovečky: Květná neděle **8:55** Animované příběhy velikánů dějin: Bratři Wrightovi (Wilbur 1867–1912, Orville 1871–1948) **9:35** Flešbky – Godzone podcast **10:10** Noční univerzita: Anna Janoušková – Naštváný a smutný jako Bůh **10:45** Zpravodajské Noeviny: 7. 4. 2022 **11:05** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Miroslav Kopt **11:30** ARTBITR – Kulturní magazín **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:15** Cvrlikání SPECIÁL (76. díl): Spirituál kvintet **15:45** Setkání: Marek Výborný – Chlumeck u Luže **16:00** Pížeňáci: MFF Strážnice 2019 **17:30** Práce jako na kostele **18:00** Slovo na neděli: 6. neděle postní – Květná neděle [P] **18:20** Cesty – Příběhy pomalým krokem: Lauretánská cesta [P] **18:45** Grotesky Bustera Keatona: Frigo jako obětní beránek **19:10** Můj chrám: MUDr. Lumír Kantor, Ph.D., neonatolog a primář novorozeneckého oddělení v nemocnici v Olomouci, v chrámu sv. Cyrila a Metoděje, Olomouc **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:25** Dobrodružství před kamerou [P] **21:30** V pohorách po horách: Zlatý chlum – Zlatohorská vrchovina [P] **21:40** Moudrost mnichů: Recept na ztek a škodolibost **22:00** Evangelium podle Lukáše **0:20** Letem jazzem (12. díl): Jazz a fusion **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 10. 4. 2022

6:05 Na druhý pohled, 3. díl: Pánu Bohu poručeno **7:30** Tajemství skla **7:40** Poutníci času: S provazníkem Jindřichem Bedaňem **8:00** Slovo na neděli: 6. neděle postní – Květná neděle **8:20** Za obzorem: Martin Kop a příběh Dietricha Bonhoeffera **9:00** Jak potkávat svět: S Milanem Švihálkem **10:30** Mše svatá z Květné neděle: Zlín, kostel sv. Filipa a Jakuba [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:05** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Vjezd do Jeruzaléma (Jan 12,12–16) **14:50** Dobrodružství před kamerou **15:55** Moje obrazy jsou dílem staletí **16:15** Guyanská Diana **16:45** Noční univerzita: Marek Orko Vácha – Krajina, zrcadlo duše **17:35** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Miroslav Kopt **18:00** Sedmihlasky (6. díl): Kukačky **18:05** Ovečky: Květná neděle **18:30** Animované biblické příběhy: Šalomoun **18:55** Strýček Emu: Šatník [P] **19:05** Animované příběhy velikánů dějin: Helen Keller (1880–1968) **19:35** Setkání: Radovan Gaudyn – kaple sv. Wolfganga v Horní Krupce **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:25** Dokořán: S Danuší Nerudovou [P] **21:10** Osobní vězeň Vůdce – Agent Milosti **22:40** Klapka: S Tomášem Jungem **23:40** Vezmi a čti: Březen 2022 **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Mezi pražci (105. díl): Duben 2022 **1:45** Noční repríza dopoledních pořadů

Pondelok 4. 4. o 16:55 hod.:

Na ceste v rodine (Manželské randenie)

V prvej časti relácie sa rozprávame na tému Manželské randenie, pre ktoré je veľmi potrebné vyhradiť si spoločný čas na vzájomné zdieľanie prežívania manželov.

Utorok 5. 4. o 17:00 hod.:

Posvätné miesta kresťanskej viery (dokument)

Ecce Homo.

Streda 6. 4. o 16:05 hod.:

Tajomstvo svätého hrobu (dokument)

Dokument prináša najnovšie vedecké objavy a výroky vedcov, ktorí sa zaoberali posmrtnými relikviami zachovanými z hrobu Ježiša Krista. Dávajú nám mnohé odpovede a niekedy priam vyrážajú dych.

Štvrtok 7. 4. o 16:05 hod.:

Páter Pio – staviteľ milosrdenstva (dokument)

Dokument skúma jeho detstvo, utrpenie a nečakanú Božiu milosť

v jeho živote. Ukazuje miesta, na ktorých žil, niektoré neznáme fotografie a umelecké diela vytvorené na jeho počesť.

Piatok 8. 4. o 20:30 hod.:

Dôkaz viery: Svätý Anton Paduánsky (film)

Po leteckej nehode vyhlásia za nezvestnú mladú ženu. Všetci ju pokladajú za mŕtvu, ale keď sa dozvedia o záhadnej žene, ktorú vytiahli z mora so stratou pamäte, nádej na zázračné objavenie im pomôže znova dôverovať...

Sobota 9. 4. o 20:30 hod.: Príbeh Márie (film)

Príbeh Márie je životopisný film o slepej a nepočujúcej dievčine, ktorá sa naučila normálne žiť vďaka starostlivosti a trpezlivosti jednej reholnej sestry.

Nedeľa 10. 4. o 20:40 hod.: Umučenie Krista (film)

Film Mela Gibsona nás privádza do Jeruzalema pred 2000 rokmi a nezvykle pôsobivou, miestami až šokujúcou formou popisuje posledných 12 hodín života Ježiša Nazaretského pred ukrižovaním na hore Golgota.

Liturgická čtení

Nedeľa 3. 4. – 5. nedeľa postní

1. čt.: Iz 43,16–21
 Ž 126(125),1–2ab.2cd–3.4–5.6
 Odp.: 3 (*Velkou věc s námi udělal Hospodin, naplnila nás radost.*)
 2. čt.: Flp 3,8–14
 Ev.: Jan 8,1–11

nebo čtení z cyklu A:

1. čt.: Ez 37,12–14
 Ž 130(129),1–2.3–4.5–6a.6b–8
 Odp.: 7 (*U Hospodina je slitování, hojně je u něho vykoupění.*)
 2. čt.: Řim 8,8–11
 Ev.: Jan 11,1–45

Pondělí 4. 4. – připomínka

sv. Izidora
 1. čt.: Dan 13,1–9.15–17.19–30.33–62
 Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6
 Odp.: 4ab (*I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.*)
 Ev.: Jan 8,12–20

Úterý 5. 4. – připomínka

sv. Vincence Ferrerského
 1. čt.: Nm 21,4–9
 Ž 102(101),2–3.16–18.19–21
 Odp.: 2 (*Hospodine, slyš modlitbu mou a volání mé ať pronikne k tobě!*)
 Ev.: Jan 8,21–30

Středa 6. 4. – ferie

1. čt.: Dan 3,14–20.91–92.95
 Dan 3,52a.52b.53.54.55.56
 Odp.: ... *chvályhodný a srchovaně velebený navěky.*
 Ev.: Jan 8,31–42

Čtvrtek 7. 4. – připomínka

sv. Jana Křtitele de la Salle
 1. čt.: Gn 17,3–9
 Ž 105(104),4–5.6–7.8–9
 Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu.*)
 Ev.: Jan 8,51–59

Pátek 8. 4. – ferie

1. čt.: Jer 20,10–13
 Ž 18(17),2–3a.3bc–4.5–6.7
 Odp.: srov. 7 (*Ve své tísní jsem vzýval Hospodina, a vyslyšel mě.*)
 Ev.: Jan 10,31–42

Sobota 9. 4. – ferie

1. čt.: Ez 37,21–28
 Jer 31,10.11–12ab.13
 Odp.: 10d (*Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.*)
 Ev.: Jan 11,45–56

BREVIÁŘ PRO LAIKY

2. – 9. DUBNA 2022

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 3. 4.		PO 4. 4.		ÚT 5. 4.		ST 6. 4.		ČT 7. 4.		PÁ 8. 4.		SO 9. 4.	
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	387	433	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	388	434	392	438	395	442	399	446	402	450	406	454	409	458
Antifona k Zach. kantiku	388	434	392	439	395	443	399	446	402	450	406	454	409	458
Prosby	388	434	392	439	395	443	399	447	403	450	406	455	410	459
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	410	459
Modlitba během dne:														
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	389	435	393	440	396	444	400	448	403	451	407	455	410	460
Závěrečná modlitba	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455	410	459
Nešpory:														
SO 2. 4.														
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	268	298
Antifony	386	432	390	436	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	386	432	390	437	394	441	397	445	401	449	405	453	408	457
Ant. ke kant. P. M.	387	433	391	437	394	441	398	445	401	449	405	453	408	457
Prosby	387	433	391	437	394	441	398	445	401	449	405	453	408	457
Záv. modlitba	389	435	389	435	393	439	396	443	400	447	403	451	407	455
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

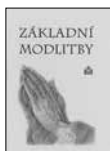
PRO ŽIVOT Z VÍRY

PÁN • ÚVAHY O OSOBE A ŽIVOTĚ JEŽÍŠE KRISTA
Romano Guardini • Z němčiny přeložili Karel Šprunk a Vladimír Petkevič • Redigovali Ivana Trefná, Marek Vajchr a Vladimír Petkevič
 Doslov Karel Šprunk a Marius Reiser

Klasické dílo duchovní teologie, v němž autor podává postavu Ježíše Krista, jak se s ní setkáváme v evangeliích, a poukazuje na tajemství jeho osoby, aniž je chce rušit. Historicko-kritická exegeze přinesla od doby vzniku této knihy mnoho nových detailních poznatků, ale na pozadí současných teologických diskusí o různých podobách Ježíše ve filmu a literatuře zůstávají Guardiniho úvahy podivuhodně aktuálními.

Triáda • Váz., 145x190 mm, 680 stran, 599 Kč

ZÁKLADNÍ MODLITBY
 Kapesní soubor základních a příležitostných modliteb, doplněný o důležité církevní pravdy pro život s Bohem. Vhodné i pro ty, kteří s Bohem žít teprve začínají.

*Malice cyrilometodějská s. r. o.
 Brož., 75x103 mm, 16 stran, 16 Kč*

E-KNIHY

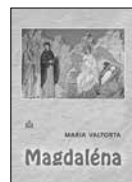
Po zaplacení Vám na e-mail uvedený při objednávce pošleme soubory všech tří formátů.

POJEDNÁNÍ O LÁSCE K BOHU

Sv. František Saleský
 Nejobsáhlejší dílo sv. Františka Saleského, které je jedním z vrcholů středověké mystiky a systematické teologie. Nestrojeně jsou

zde popsány dějiny vzniku, pokroku a dokonání božské lásky, jejich skutků, vlastností, předností a vznešenosti. Toto pojednání má pomoci duši již zbožné, aby pokročila ještě dále.

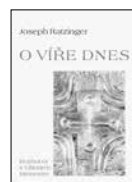
*Malice cyrilometodějská s. r. o.
 Vychází z dotisku prvního vydání tištěné knihy A5, 608 stran – platí pro formát pdf
 Formát pdf (asi 3 MB), mobi (asi 1 MB)
 a epub (asi 1,3 MB) – 290 Kč*

MAGDALÉNA
Maria Valtorta • Tematický výběr Marisa Tiraboschi • Z itaštiny přeložil P. Martin Duchoslav

Výběr z desetisvazkového díla italské mystičky Marie Valtorty (1897–1961) „Evangelium, jak mi bylo zjeveno“. Z tohoto rozsáhlého textu vyprávěcího žánru jsou vybrány a spojeny odstavce z kapitol nebo celé kapitoly, které se vztahují na biblickou postavu Marie z Magdaly.

Malice cyrilometodějská s. r. o. • Vychází z prvního vydání tištěné knihy • A5, 328 stran – platí pro formát pdf • Formát pdf (asi 3 MB), mobi (asi 600 kB) a epub (asi 700 kB) – 269 Kč

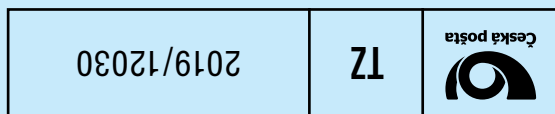

O VÍŘE DNES
Joseph Ratzinger

Ještě jako prefekt Kongregace pro nauku víry vedl Joseph Ratzinger (pozdější papež Benedikt XVI.) rozhovor s novinářem Vittorioem Messoriem, ve kterém odpovídal na aktuální otázky doby. Zcela jasná stanoviska jsou odrazem pevné víry, která se opírá o živého Krista a tradici katolické církve, jak je zachycena v učení magisteria úřadu církve.

Malice cyrilometodějská s. r. o. • Vychází z prvního vydání tištěné knihy • A5, 158 stran – platí pro formát pdf • Formát pdf (asi 800 kB), mobi (asi 400 kB) a epub (asi 500 kB) – 115 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
 Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
 Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Malice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz); Registrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz); povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se používáme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.